

PREPIS ZVUKOVÉHO ZÁZNAMU

VIERA ZIMÁKOVÁ (VOZÁROVÁ)

DÁTUM: 22.2.1980

M1: Eduard Pálka

M2: Lörinz

0,00,00

- M1: Za žádné situace jsme vás chtěli navazovat, navodit, ať vykládáte sama. Já jsem vás jenom.. A dostáváte se teď s tím do nepříznivé situace, to vám říkám.
- Z: *(s plačom)* Ja vám hovorím prečo
- M1: Já jsem vás upozornil, že podle Třestního řádu jste povinna vypovídat pravdu, nezamlčet nic
- Z: *(s plačom)* ale veď ja viem
- M1: nic neklamat, vypovídat jenom pravdu a neříkat nic, co není pravda. Je to tak?!
- Z: *(s plačom):* Áno. ja viem, že jste mne na to upozornil, ale ja som to... ja sa bojím; ja sa vás bojím, ja ---
- M1: no nebojte se!!!
- Z: *(s plačom)* ja som to tým pádom nedomyslela
- M2: no dobre tak, dohodneme se takto, že pohovoríme si my spolu bez ich účasti?
- Z: Ja vám toto isté poviem čo aj pred nimi.
- M2: ...no dobre však, som zvedavý čo mi poviete a
- Z: *(neodpovedá, vzdychá)*
- M2: no, tuto aby ste mi nepovedali, lebo tak, tuto ste mi odpovedali, že že - ste reagovali na to, čo vám oni povedali, len toľko
- M1: a co víte, co víte o vozidlách - Jo ?
- Z: ja si to veľmi dobre pamätám
- M2: *(hovorí s M1)* no tak, povie mne to, dobre?, povie, ja ti to napíšem, a potom si to zrovnáme, dobre? nech nejak povie,
- M1: no ja to řeknu, asi jak to je, jo?!
- M2: potom, potom tu nebudem ja, a bude myslieť, že ja som jej to povedal, nech mi to ona povie,
- M1: povíte medzi čtyřmi očima, to co jste jako vy dva
- M2: no dúfam že, odo mňa to už mať nebudete, tak ja neviem, budete od súdruhov, dobre?
- M1: Jo?!
- M2: Tak dobre
- Z: ja sa bojím,
- M1: Čeho?
- M2: Čoho sa bojíte?
- Z: *(s plačom)* Ja sa bojím ... keď vy ste mi povedali, že...
- M2: Čo?
- Z: *(s plačom)* že, pôjdem do väzenia, že mi zoberiete diplom, a to že... *(plače)*
- M1: nikdo vám neříká, že vám seberem diplom paní doktorko, my jsme řikali takto... paní doktorko, že jste nás poprvé klamala, jo?!, my jsme si vaši výpověď prověřili a my jsme vám řekli, že jste povinna vypovídat pravdu, je to tak?!
- Z: *(s plačom)* áno
- M1: Co?!!
- Z: *(s plačom)* áno
- M1: a jestli ve vaši výpovědi budou vážné rozpory a budete nás zas, zase jako klamat, že potom vás budeme nuceni třeba i zavřít, je to tak?!
- Z: *(s plačom)* áno

M1: Je?!!

Z: *(s plačom)* áno

M1: a keďže sme vám říkali, keď budete hovoriť pravdu, že rozhodnem čo s prípadem udeláme, je to tak?!

Z: *(s plačom)* áno

M1: ano?!

Z: *(s plačom)* áno je

M1: je to tak?!

Z: *(s veľkým plačom)* je, ja vás rozumiem,

M1: čo?!

Z: ja veľmi dobre viem, čo ste mi hovorili *(plače)*

M1: a jestliže došlo k takovému vážnému prípadu, tak vymusíte vypovedať pravdu

Z: *(s plačom)* áno

M1: čo?!

Z: *(plače)* ja viem, ja viem, ... *(plač)* že musím hovoriť pravdu

M1: nejenom že jste jako doktorka, ale i z tého, je tu taky lékařská etika tady také nějaká, prosím že? - už jako studentka, tak prosím vás takto, pohovoříte tady ... se soudruhům o tom, ano?! ... my to zkonfrontujem

Z: ja nemám čo povedať *(stále plače)*

M2: ale máte, máte

Z: nemám *(plače)*

M2: neplačte, však my vám nikdo nič nerobí, máte, pohovoríme si...

M1: podívejte se, všechno rozhodující je o tom, co budete vykládat

M2: nemusíte tu klamať

M1: seděli jsme naproti sobě a klidně jsme hovorili?

Z: áno

M1: čo?!

Z: áno

M1: je to tak?!!

Z: áno

M1: no!

Z: ano, *(plače)* ja mám strach pred vami

M1: ale prosím vás, říkal jsem vám z nás nemějte žádný strach, s náma mluvte zcela otevřeně, tak jak byste to dělala s každým jiným, že? ano?!!

Z: ano

M1: že na vás nebudem křičet, ano?!

Z: *(s plačom, preglga)* nemôžem povedať, že by ste robili niekedy na mňa že by ste kričali alebo ja nemôžem povedať, že vy ste boli veľmi trpezliví, ale ja som sa vás bála

M1: a proč se nás bojíte?

Z: preto, lebo *(pre jej plač nie je rozumieť)* na takú vec čo ja vôbec neviem, ...

M1: podívejte se pani doktorko

Z: ... do takých věcí čo ja o nich vôbec neviem, vôbec neviem nič o nej ... ja neviem fakt ako skutočne, teraz sme o tom hovorili .. svätú pravdu a prečo mi neveríte? ... dáte ma zavrieť aby ste ... som vám bránila vo vyšetovaní prípadu

M1: dobře --- *(niekam odchádza)*

M2: Dobře, ... neplačte, buďte kludná, nikdo vás do oprátky nebere - podívajte sa

Z: ja som celá pravda ja som to už

M2: ako sa vy voláte?

Z: Zimáková

M2: Zimáková?

Z: áno

(počut' kroky, prechádzanie po miestnosti, plač Zimákovvej)

M2: podívejte sa, fajčíte?

Z: ano, fajčím

M2: podívejte sa, v tejto úradnej miestnosti

Z: ďakujem

M2: áno, chcem od vás čistou pravdu, nezávisle na nich, ja neviem čo ste vypovedali, ano, nezávisle na nich som zvedavý, ale skutočne, skutočne *(kroky, buchot)* čo o tomto prípade viete! a skutočne, podívajte sa, nikto vás, ja vás uisťujem *(kroky, buchot)*, že do žiadnej basy nepôjdete, že vám diplom nikto nezobere, nič sa vám nestane, ja potrebujem čistou pravdu, žiadne klamanie, rozumiete?

Z: *(s plačom)* samozrejme

M2: Podívajte sa, nie ste tu prvá ani posledná, nemáme vo zvyku niekoho strašiť, --- neviem absolútne nič. Takto, budem vás počúvať, buďte taká láskavá, povedzte mi, čo viete o tomto prípade

Z: všetko čo viem?

M2: čo viete, áno. Ale skutočne, tak jak je, pretože je dôvod, skutočne, keď budú rozpory, nerád, nerád, ale potom by som musel

pristúpiť k opatreniu, k inému, nehovorím o väzbe, alebo niečo, to viete potom nepríjemnosti kvôli čojavim, dokazovaniu, to je tento dozvedel sa tam-hentam. Takto to potichu, kludne spravíme, ale bez nejakého klamaní, ľudovo povedané, dobre? Tak buďte taká láskavá, prosím. Vysvetlite, nemusíte sa báť, nemusíte sa báť, tu sa vám nič nemôže stať, nič sa vám nemôže stať. *(počuť vňukanie)* My sme tu na to, aby sme dodržiavali zákonnosť a chránili ľudí, a nie nejaké bičovali, alebo niečo. prosím, kludne povedzte všetko, čo viete, ale tak! - pretože, keď my vám vieme dopredu a budete dôstojne povedané klamať, potom bude zle, potom bude zle!...

Z: ja viem,

M2: a prečo ste potom robila

Z: to som aj im povedala, že som klamala, ja viem, ja vám všetko poviem čo ja viem o tom prípade. Ja viem, že sa to stalo v lete, bola som doma v Nitre

M2: vy tam bývate?

Z: v Nitre

M2: vy ste z Nitry?

Z: áno

M2: No, kedy sa to mohlo stať, alebo kedy ste sa to dozvedela? Alebo jak to bolo?

Z: Ja som bola doma, potom sme šli ešte do Košíc, a potom asi vtedy som sa to dozvedela, tak na začiatku školy a dozvedela som sa to asi takto, že bola na Mlynoch nejaká diskotéka, my sme tam boli brigádničky, že tam bola nejaká diskotéka a že boli tam aj nejakí chlapi z Nitry, to viem a -

M2: konkrétne akí chlapi?

Z: neviem

M2: neviete konkrétne? vôbec?

Z: neviem vôbec vám povedať

M2: no dobre, a kto vám toto povedal, že sa to stalo takto?

Z: to mi povedali v Nitre, to sa o tom rozprávalo v Nitre, že aký prípad sa stal, ja vám neviem konkrétne, ale moja matka s tým prišla, že či neviem čo sa udialo, a prišla domov a mi povedala toľko, že jej bolo povedané, že, to dievča išlo niekde, malo ísť za svojim priateľom, *(v pozadí počuť krik, ako deti na dvore, asi otvorené okno)* malo niekde cestovať na východ a že išla z tej diskotéky z Mlynov, že mala tašku cestovnú, akože ide na vlak alebo na autobus a že asi pri autobusovej zastávke tam ju nejakí chlapi stiahli do auta, --- stiahli ju tam do auta a odniesli ju preč. To som nepočula kde ju odviekli preč, to som sa nedozvedela, len toto viem že, za túto ... *(nie je rozumieť)*, v Nitre hovorili, že ju našli niekde veľmi takú znivočenú, dochrámanú, že ju, že ani presne nevedeli jak vyzerá, lebo nevedeli ju popísať a ... *(vzdych)* tam niekde pri Senci, alebo tam niekde ju našli. No a, - potom som o tom prípade nič nepočula ďalej. Potom, *(ťažko si vzdychla)* potom zas bola jedna verzia, že urobili to nejakí zahraniční, to neboli ani od nás, no a potom neskôr, asi tak v treťom ročníku alebo štvrtom som sa dopočula, že tam boli v tom zamiešaní aj nejakí chlapi z Nitry. A asi v tom čase, mi kamarát jedného z tých, čo tam mal byť zamiešaný povedal, že - keby sa ťa vypytovali na nejakého, na môjho brata, alebo, a že on má tiež prsty v tej vražde. No a, tak

M2: No a čo sa vypytovali vás?

Z: No, že keby sa pýtali na mňa, že či ho poznám alebo tak, to bol konkrétne Milan Andrášik, jeho brat mi to hovoril

M1: Jak se volá ten Andrášik?

Z: Lubor Andrášik mi to hovoril, no a potom mi to povedala aj moja kamarátka

M2: tak Lubor vám povedal?

Z: Áno, potom mi to povedala aj moja kamarátka Oľga Rybárová, že no proste tiež sa niečo také dozvedela odniekadiač, či v robote to rozprávali, že aj tento Andrášik, že má v tom prsty. Potom som sa dozvedela ďalšiu verziu, že u nás ten Stano Dúbravický, lebo som sedela na ST-čke a som poznala toho chlapca, lebo som s ním sedela... som sa dozvedela, že on je za to stíhaný, že je vyšetrovaný a konkrétne mi o tom bližšie ešte povedala moja spolubývajúca, to bolo teraz v piatom ročníku

M2: vy ste kedy končili?

Z: v sedemdesiatom deviatom,

M2: deviatom?, uhm

Z: štvrtého júla

M2: uhm

Z: A konkrétne mi ona hovorila že, *(vzdychla si)* mi sme spolu bývali na izbe a potom sa mi tak zdôverila, že bola aj ona vyšetrovaná

M1: jak se volá tá?

Z: Dana Miegová???

M1: Miegová?

Z: Áno, *(odmlka, pravdepodobne sa napila)*, že bola aj ona vyšetrovaná v súvislosti s touto vraždou, lebo zas ona počula, že to urobili nejakí chlapi z Piešťan, nejaká partia, no a títo chlapi udali, že ona tam bola zatiahnutá do tejto vraždy, že ona bola pri tom. Neviem, z nejakej pomsty, alebo prečo jej to urobili, tak ona bola vyšetrovaná, asi dva roky to trvalo, než si ju predvolali a mi povedala, že aby som to nikomu ani nehovorila, že bola vyšetrovaná a ani nič nechcela konkrétne povedať, predtým, že čo sa jej vypytovali, že ona bola vtedy niekde na výlete so svojou sestrou niekde na Morave a prišli za ňou že idú, že ju zatýkajú, že ona je ako spolupáchateľka. Na tej vražde že mala tiež podiel. No a potom mala tiež zabudované odpočívacie zariadenie na izbe a vedeli predtým kde ona išla, všetko vedeli o nej.

M2: Kdo povedal, že mala zabudované odpočívacie zariadenie?

Z: **Ona mi to povedala.**

M2: na tom jednom?

Z: **Áno.**

M2: Kde? Na internáte?

Z: **Áno.**

M2: To jak vedela? Podľa čoho to úsudila?

Z: Ja neviem, asi sa to nejak dozvedela, ale hovorila, že ja som vedela, že ma odpočúvali a že ma sledovali. Potom každého kamaráta, alebo s hocikým koho stretla na ulici, ešte aj tá kamarátka bola vyšetrovaná, alebo ten kamarát, to vedeli o každom jej kroku. No potom (*vzdychne si*) asi tak to bolo tak na jar, prišla za mnou, že či viem, kto je to Dundy?

M2: Teraz, tento rok?

Z: **Áno, tento rok.**

M2: Táto Miezgová prišla za vami?

Z: **Áno.** Prišla raz na izbu, že či viem, že sa vrátila a že či viem, že kto je to Dundy? A ja som si najprv nevedela spomenúť a hovorí mi, že taký vysoký blondák, že on je Nitrančan. Nie - takto mi najprv povedala, že vysoký blondák a volá sa nejaký Stano, že či neviem kto to je. Ja hovorím, to mi konkrétne nič nehovorí, Danka, povedz mi nejakú prezývku, alebo ďalšie meno, ktoré ty vieš, no a tak ona mi povedala, že mal prezývku Dundy. Tak potom som jej povedala, že kto to je, že toho chlapca ja poznám.

M2: Kdo to má byť?

Z: **A (*hlboký vzdych*) to je z Nitry jeden môj spolužiak, lenže on chodil len prvý rok na SVŠ-ku, za mnou sedával, a zle sa učil, on bol taký dosť lajdák, nechcelo sa mu nejak veľmi učiť, nebol inak že sprostý, ale nechcelo sa mu učiť, on radšej si doniesol magnetofón do školy. No a potom, chceli aby tú školu dokončil, tak aj skúšajúci boli k nemu benevolentní, že ho aj vyvolávali viackrát, že či si nechce polepšiť známku -**

M2: A jak sa volá tento Stano?

Z: **Stano Dúbravický.**

M2: Dúbravický? Kde študoval?

Z: **No a potom on odišiel z prvého ročníka, vyhodili ho pre zlý prospech**

M2: (*nezrozumiteľné*)

Z: **z našej SVŠ-ky, no ho vyhodili a potom som sa dopočula, že išiel niekde na dolnú SVŠ-ku potom na PTŠ-ku chodil, potom na nejakú učňovku aj z tadiaľ ho vyhodili. Ja som sa s ním stretla v Nitre a keď som sa ho pýtala, že Stano, že čo robíš? a on že si ide robiť nejaký kurz pre pracujúcich, alebo čo?, že robí v Bratislave a že ani nechcel nič hovoriť, on tam už nič také zlé už potom nerobil**
(*Vzdychne si, dlhšie ticho*)

M2: Tak vy tvrdíte tu, že ste sa dopočuli niečo od Andrášika, Rybárovej, Miezgová?

Z: **Áno**

M2: A ešte kto?

Z: (*dlhšie ticho, hlboký vzdych*) **No a ešte o tom hovorila moja matka, ona že sa to dopočula tým spôsobom, že ona robila v Topoľčiankach, viete, dlhšiu dobu, a asi 5 rokov robila v Topoľčiankach a tiež prišla s tým, že ich riaditeľ myslím, sa poznal aj s tým otcom, ktorému zavraždili alebo tak nejako, a že že**

M2: akého riaditeľa?

Z: **No Čakajdu**

M2: ale čoho?

Z: **toho lesného závodu**

(*krátke ticho, počuť kroky*)

M2: Čakajda sa volá?

Z: **Áno.**

M2: On sa mal poznať s otcom nebohej?

Z: **Tak nejako, alebo s niektorým z týchto - z Piešťan sa poznali. No a, (*dlhšie ticho*) on, sa to tak nejako dozvedel, že čo sa stalo s tým dievčaťom. A tiež hovoril, že strašne bola zohavená, že veľmi škaredo ju dokaličili a že bola aj znásilnená a že bola dokaličená a niekde bola hodená do jazera, alebo proste do vody niekde. A potom tá Danka mi hovorila, že on je tiež, táto Miezgová, tak ona bola s ňou kamarátka. Dana sa s ňou dobre poznala predtým, ona celú dobu, potom ju vyšetrovali a**

M2: Ona sa poznala s tou nebohrou?

Z: **Áno, áno, ona sa poznala dobre s tou, lebo boli kamarátky ešte z Piešťan a hovorím „Danka, tak mi ukáž že jak vyzerala? Fotku.“ A na tej fotke má také dlhé, také vlnité čierne vlasy. Ešte chodili aj na gymnázium spolu, alebo tak nejako, tak že mala od nej fotku. A hovorila mi ešte, že ona má ešte, tá čo ju zavraždili, že má ešte jednu sestru a že tá bola unesená, alebo čo, že bola nezvestná, ako keby, ja neviem z pomsty, tej rodine alebo čo, také niečo o tej ... rozprávala.**

M2: Tak tvrdíte len toľko, že toto takto, a prečo potom ste údajne hovorili súdruhom niečo iné?

Z: **Ja sa ich tak bojím (*rozplače sa*)**

M2: Prečo?

Z: **ja sa ich bojím**

M2: Čo nemáte ani čisté svedomie?

Z: Nie, ale *(plače)*

M2: Prečo?

Z: a, viete oni *(plače)* ja som si potom už aj domyslela, asi ako to stalo, z toho čo som počula. A tam ma vypočúvali dve hodiny ... *(pre plač rozumieť len útržky)* tak už... nejaká rodina to už je vraj a aj v škole tam kvoli nemu ...

M2: Prečo? Už boli za vami aj v minulosti?

Z: sú to dva roky,... bola vtedy

M2: teraz, tento týždeň?

Z: áno, áno, áno *(plače)* a potom, viem, že mi, že mi povedali proste, že môžem byť zavretá, že budem zavretá, že ma dajú do väzby, že do vyšetrenia prípadu, a oni, že mi zoberú diplom a ja som sa toho strašne bála, no ale potom, teraz som si to rozmyslela, lebo, že to je môj problém a keď fakt zistil, že som neklamala, že lepšie bude keď ma zavrú, alebo zadržia, dobre?

M2: Prečo?

Z: Lebo keby som im teraz toto isté povedala, tak ma zavrú do basy, zatvoria, nech to podpíšem, to není pravda a určite by sa na to došlo, veď oni majú možnosti ako to zistiť, ...čo ja vravím, že určite by to mohli ďalej vyšetrovať a zistiť čo ja som nehovorila pravdu

M2: To viete, že pokiaľ ste nehovorila pravdu, že to sa zistiť dá?

Z: No pravdaže, pravdaže, veď práve to, a teraz som si tak uvážila, že neviem či mi veríte *(nezrozumiteľné)* že aké sú fakty, ja neviem...

M2: No tak, na tom sa robí sústavne, ale takto, jak som vám na začiatku povedal. pokiaľ viete o tom a je to pravda, čo ste povedala ráno, alebo neviem, na obed, alebo kedy

Z: nie je to pravda

M2: alebo to je pravda čo ste teraz tvrdila

Z: toto je pravda

M2: pretože, rozumiete, nedá sa tu nejak triblovať

Z: pravdaže

M2: vy ste dospelá, vyštudovaná žena, rozumiete?, ktorá keď niečo povie, tak tomu musí sedieť a pokiaľ ste bola prítomná alebo niečo o tom viete, treba povedať, podívajta sa, to je takisto jak teraz vy ste povedala, že by sa na to došlo, že vy ste nepovedala pravdu.

(vstúpi ďalší do miestnosti, M2: na maličký momentík, M2: áno; počuť škripanie dverí, pravdepodobne splachovanie toalety, celé to trvá dve minúty)

M2: Ja som hneď za vami, vrátil...

(počuť buchotanie dverí, šum, buchot, nezrozumiteľný rozhovor vyšetrovateľov)

M2: Eeehm, kde sme to prestali? Takže, rozumiete ma? vy ste tu tvrdila, že by sa na to došlo, ono keď teraz nehovoríte pravdu, aj na to dojde

Z: Ja viem

M2: a treba uvážiť celú situáciu, napríklad, keby vašu sestru alebo dcéru takto zobrali a takto ju dobili, rozumiete? a pokiaľ o tom viete, aj keď ste bola prítomná a vy ste nič neurobila, nikdo vám za to nič neurobí, musíte takto pochopiť *(otváranie dverí)* celú situáciu, rozumiete? pretože život je taký, ono, na všetko sa dôjde

Z: pravdaže

M2: rozumiete *(otváranie a zatváranie dverí)*

Z: pravdaže

M2: logicky viete rozmýšľať, ste študovaná, takže treba brať podľa toho. Takže, neviem, neviem, rozumiete, to budeme na pochybách po tej stránke, keď ste ráno hovorila alebo na obed neviem kedy, že ste ako boli s nimi, hovorila niečo iné, teraz tvrdíte niečo iné

Z: ja viem, ale -

M2: keby ste bola nejaká, s prepáčením, dedinčanka, ktorá má šesť tried, tak nepoviem nič. Ja neviem, či oni tak škaredo vypadajú alebo čo, prečo ste musela takéto nejaké veci, No a to, čo ja počujem, z toho vydedukovať alebo hovoriť, že áno bola som tam alebo náhodou videla, alebo niečo, to je naivné trošku

Z: veď sme sa ... keď sa ma oni vypytovali takéto podrobnosti, a ja o ničom neviem, ja som len tak tápala, že koľko razy som povedala, že ja neviem o tom

M2: No dobre, ale tak, toto ste tvrdili, ja neviem, ja som nečítal tie papiere, tvrdili, že vy ste hovorila detailne, že ste bola v aute a tak, tak kde ste to potom vymyslela?

Z: ja som... hovorím len čo som počula, na základe toho, keď oni ... určite že vy ste tam boli, a určite máme dôkazy a vy ste tam boli, vy ste tam boli a ja, ja som sa už zľakla

M2: čoho?

Z: to čo som vám hovorila *(nezrozumiteľné, hukot auta)*

M2: však keď ja vám budem tvrdiť že vy ste tam boli a vy ste tam neboli, tak ste, alebo vy by ste mne to tvrdili, tak ja v živote nebudem zle, aj keď neverím, jak by vypadali tí ľudia? Jak? Keď som tam nebol, tak som tam nebol! A keď som tam bol, tak som tam bol! Tak, pre vaše dobro, aby ste tu zbytočne nesedela dlho a tak, tak treba skutočne povedať pravdu a tak, skutočne, jak sa veci majú. A v prípade, že ste tam bola, to vedia súdruhovia, to, ja som ešte papiere neštudoval, čo ako, čo hovorí vo váš prospech, alebo ako, pre vašu obhajobu, neviem nič, práve preto som povedal, že pohovoríme si a potom si to zrovnáme, takže - tu voľačo nesedí

Z: ja viem

M2: buď ste klamala za to, ráno, aby a skutočne tak jak hovoríte, alebo ste klamala a klamete teraz za to, aby, že sa bojíte o ten diplom alebo o to zamestnanie. A to ste na omyle, pretože pokiaľ viete a skutočne ste bola, tak sa o ten diplom alebo to

zamestnanie báť nemusíte, pokiaľ by ste nevražдила!

(dlhšie ticho) Však práve preto, treba si to rozmyslieť, povedať tak všetko jak je. Pretože jak, vy viete, že prostriedky na to sú a na to sa príde, na to sa príde. Takže pokiaľ máte niečo na srdci, kľudne povedzte. Ja si myslím, že mňa sa báť nemusíte.

Hovorím, tu už bolo ľudí a ľudí, však to existuje, odkedy štát existuje, chodia sem ľudia a ešte nikoho sme nezjedli, nikoho, u nás nie je zvykom niekoho biť alebo týrať alebo niečo, čo, neviem, možná, že ste počuli o takýchto alebo nejakých iných veciach, takže, ja nechcem veriť, ja som všetko nevidel, a nejaké roky slúžim.

Už dneská tá bezpečnosť nie je taká jak bola, však u nás sú taktiež študovaní ľudia, u nás si vysoké školy robiť nemôžu konkrétne stranického vzdelania, takže tu nejaké také metódy nezákonné sa používať nemôžu. Ovšem zas, my vieme, kdo čo môže urobiť alebo nie, alebo tak, takže treba, skutočne, rozmyslieť si to a povedať skutočne, tak jak je! Pokiaľ viete, nemusíte sa báť, kľudne poviete, prosím, mi to ochotne napíšeme a hotovo, a - nemusíte sa báť!! Keď viete?, proste treba povedať. Lenže ja vám hovorím toľko, keď, že by ste náhodou hovorila nepravdu a príde sa na to, tak skutočne potom, môžeme tak isto zariadiť, že, rozumiete?

Z: Ja viem. Ved' ja som si práve preto rozmyslela, že ten pán plukovník, čo robil tieto poznámky, ... tak že keď to pôjde do protokolu ja to musím určite podpísať a že to nemusí byť pravda, to vôbec nemusí byť pravda

M2: na to máte právo a prečítať protokol, podpísať a tak ďalej a tak ďalej, lenže v tom protokole, jak sa to napíše, tak tam je poučenie, že nesmiete,

Z: pravdu

M2: že musíte vypovedať pravdu a tak ďalej, a keď to podpíšete, môžete byť stíhaná pre krivú výpoveď alebo

Z: áno, ved' to! To som si ja uvážila, lebo zatiaľ je tu to, poznámky, viete - ja - ja som sa ich tak bála.

M2: Bála, však, bála. Buď sa bojíte teraz že, s prepáčením, následkov, alebo ja neviem (*škripanie dveri*) treba hovoriť, podíivate sa, my sme, dôstojne povedané, tak my sme za to platení, my ten čas taktiež by sme potrebovali, pretože však, aj my potrebujeme.. je piatok, sobota, takto, voľno, rozumiete, človek nemôže robiť denne dvadsať alebo dvadsaťštyri hodín, keď treba, tak robíme, ale, môj osobný názor je taký že vy ste seriózna žena, tak budem očakávať od vás serióznou, serióznou odpoveď na moje otázky kladené a že sa dohodneme. Pokiaľ viete, bola ste prítomná, voľáko sa do toho dostať musíme, to my verte, pretože, inak (*hluk*)- - a jak mám, prečo mňa nevolajú? toto títo, pochopíte? Vy ste študovaná, koľkátý ročník vtedy keď ona bola zavraždená?

Z: myslím druhý, .. (*ďalej je len šum a žiadne slovo*)

M2: a bývali ste na jednom internáte? Myslím v jednej budove?

Z: Ona, ona ešte nezačala študovať, aspoň tak viem, že ona bola na nejakej brigáde a ona bola prakticky pred tým prvým ročníkom na brigáde. Tak ja, ona ešte tam nemohla bývať. A ja som bývala prvý rok na Suworovovej a potom druhý rok som bývala na Mlynoch.
(*pauza asi minútu*)

M2: Tak neviem, no, hovorím, pretože ja to musím porovnať, tých, čo ju tam, a rozumiete, to. Ja nemôžem hovoriť o takých veciach čo, konkrétne!, ved' keď ja nie som niekde prítomný nemôžem konkrétne hovoriť, ja môžem hovoriť to čo som počul a už konkrétne nie kde kdo jak bol oblečený, ja nehovorím o vašom prípade, lebo neviem čo ste povedali. Ja nemôžem povedať jak bola tá osoba oblečená, dáku tašku mala u seba, čo na akom aute ste sedeli, alebo v električke, v dopravnom prostriedku, alebo čo, rozumiete?, aké mala vlasy alebo čo, rozumiete? Môžem, áno, počul som, že zabili nejakú, nejakého chlapa, alebo nejakú ženu, to môžem povedať. A stalo sa to v Bratislave. Ja nemôžem povedať, že to bolo, povedzme, tam alebo tam konkrétne, rozumiete?

Z: áno, ja viem

M2: Takže neviem, hovorím, neviem čo ste povedala ale treba skutočne, však hovorím, že, ste študovaná žena, dospelá, musíte rozmyslieť čo môžete povedať a čo nie, a čo musíte a čo nie, ako občianka našej republiky a čo je vašou povinnosťou, takže, pokiaľ skutočne viete niečo treba povedať, aj keď nechcete, nás tam naviesť, rozumiete? Ja netvrdím, že ste tam sedela, ale keď ste sedela, tak

Z: ja vám rozumiem, ja

M2: rozumiete?, pretože tu ešte to neznamená, že keď ja som sedel v aute, alebo keď som bol nie prítomný pri vražde, ale v blízkosti, že som niečo vyvedol, ja o tom ani nemusím vedieť, pretože čo?, poviem, čo ja viem, sedel som v aute, oni mi povedali, prešli sme sa, a povedali, že ona ušla alebo sme ju poslali do hája a hotovo, no. Alebo vám povedali, že nekecaj o tom, lebo pochodíš, a teraz sa bojíte, rozumiete?, sú aj také prípady.

Z: ja viem

- M2: Takže tak, treba si to rozmyslieť, vám sa nič nemôže stať. Pokiaľ skutočne ste nevráždila. Takže, ja si myslím, že, pretože rozumiete?, ste tu dneska čo ja viem prvýkrát alebo druhýkrát alebo čo, ale môžete byť tu aj päťkrát aj desaťkrát, pokiaľ bude, budú nejaké materiály hovoriť proti vám, a pokiaľ hovoria, že vždy je lepšie to mať za sebou, pretože viete jak, to ide na nervy, spávať nemôžeš, robotu
- Z: **ja viem**
- M2: takže takto, to sa, pokiaľ človek má niečo na srdci tak treba povedať. Takže, nech sa páči, takže kľudne hovorím, ono, musíte sa vžiť aj do tej situácie našej, že robíme s ľuďmi, avšak vy taktiež robíte a že jak je ťažké hento, to vy viete sama také
- Z: **pravdaže, to ja viem**
- M2: a my sme zas na to, aby sme takéto trestné činy objasňovali a vyšetrovali, takže, ono musíte pochopiť aj to, že čo ja viem, niekedy aj tí nevinní ľudia skutočne keď niečo môžu od nich dozvedieť, musia u nás sedieť, pretože od koho sa to dozviete, len od ľudí, len od ľudí, rozumiete?, a pokiaľ niekto niečo s niekým sa stýka alebo niečo nejak koná, alebo niečo tak, každého musíme preveriť. Rozumiete? Takže očakávam skutočne od vás serióznu odpoveď a stanovisko konkrétne, pretože, hovorím to, nerád by som bol, ani kolegovia, keby to bolo inak jak tvrdíte, rozumiete?, pretože, ono aj to sa dá, už máme také skúsenosti. Človek vidí už na osobe, či hovorí pravdu, alebo či mení výpoveď počas tej doby pretože má čas na rozmyslenie, kým preverím tam alebo to alebo hento, rozumiete?
- Z: **(šum, počuť vzdychnutie) neodpovedá, mlčí**
- M2: a pokiaľ skutočne, aj konkrétnejšie čo viete, treba povedať. Kdo čo vám, čo ja viem poprípade, tak ja netvrdím, ale mohol vám vyhrožovať, že buď ticho lebo môžeš pochodiť, alebo niečo v tom
- Z: **ja viem, ja som bola oboznámená s detailami mi povedali, ale**
(dlhšie ticho, počuť strnganie pohárov)
- M2: pokiaľ sa bojíte toho, že skutočne, tak hovorím tak, že ste bola v tej partii, alebo poznáte tú partiu alebo niečo a bojíte sa toho, že za to môžete, čo ja viem, nejak sedieť, alebo niečo, to dopredu o tom, aj skutočne nejak rozmýšľať, pretože o tom rozhodujú iní, či to stačí na to sedenie, alebo nestačí, alebo musí alebo nemusí, záleží na osobnosti páchatel'a a tak ďalej, pretože tu
- Z: **ja viem**
- M2: treba si to rozmyslieť a skutočne hovoriť tak, pretože, je to inak strašná vec, pre, to je neni..
- Z: **pravdaže, hovorili, tá Danka mi spomínala, že tá čo ju zavraždili má otca na vyššom postavení a on bude trvať na tom aby sa to vyšetrilo. To je jasné, že jemu to neni všetko jedno. Mal dcéru a teraz, keď ju niekto zavraždil, ja si to ani neviem predstaviť, že by som ja prichádzala o dieťa, tak to určite že ja by som robila všetko pre to aby sa to**
- M2: každý rodič
- Z: **každý jeden, to je pravda. Práve tomu kto to spravil, neviem ani aký trest by si zaslúžil, to, ja, my sme sa o tom rozprávali, to fakt si neviem ani predstaviť, ešte keď som bola ako medička, tak sme bol nad tým zhrození čo sa udialo. Ja, ja neviem o tom už viac nič. Ja (vzdychá)**
- M2: to, totiž to, ten stav čo je, môj názor je taký, hovorím, ešte som nekonfrontoval moje poznatky s ich. Môj názor je momentálne taký, môžem si myslieť, že teraz klamete, rozumiete?, že nehovoríte pravdu
- Z: **no ..., ja viem**
- M2: alebo, keď zoberiem z druhej stránky, že sama ste sa dostali do toho, že tu, čo ja viem koľko je hodín, šesť hodín, že ešte tu sedíte ešte
- Z: **ja viem**
- M2: a teraz si zoberte tú situáciu, že čo si my môžeme myslieť napríklad o vás, keď vy ako civili si myslíte o nás, keď my niečo zlé urobíme, rozumiete?, pretože sa stane, človek, rozumiete?, ten, čo ja viem, ten mladý bezpečák na križovatke niečo urobí alebo čo a povedia, ale tí žandári, to sú všetci takí, rozumiete? Takže tak to treba brať, pretože rozumiete?, tí ľudia, keby boli mali pochopenie tak
- Z: **pravdaže, tak, ja viem, že keby každému uverili hneď na prvé slovo, tak sa nič ani nedozvedia lebo môžu klamať**
- M2: a keby bola pravda to, čo vy tvrdíte, že tu kolegovia tvrdili na vás, že vás dajú do väzby alebo kde, alebo že to!, tak už to mohli oni urobiť, od kedy ste boli s nimi?
- Z: **v utorok**
- M2: a mohli vás od utorka už dávno, alebo dneska, už ste mohli sedieť, keď chceli. Alebo vy ste sa báli, ja neviem, však tak strašne nevyhadali, ten je fešák, ten starší pán, tak čo:!
- Z: **lebo ja sa strašne bojím**
- M2: *(ostrejším hlasom)* prečo? Prečo sa bojíte? Čoho? Ja, neviem, ja si myslím, že len ten sa bojí, kto nemá čisté svedomie.
- Z: **neodpovedá**
- M2: Prečo? No skutočne ja neviem.
- Z: **lebo boli**
- M2: Ja ich vidím taktiež dneska prvýkrát
- Z: **lebo boli, - dajme tomu niekto ma zatiahol a vôbec o tom ani ani neviem, rozumiete? A teraz tá osoba mohla nejak vypovedať že určite som tam ja bola a pritom to neni pravda**
- M2: no oni vám naznačili niečo, že vás zatiahli tam do toho?
- Z: **áno (s plačom)**
- M2: *(ostrejšie)* áno?

- Z: **Áno, áno, oni mi povedali, že viem, lebo..., tam si to, ale ja o ničom neviem, potom som sa už ich naľakala.**
- M2: Potom vám bolo všetko jedno, či ozaj pôjdete do väzby?
- Z: **Áno.No hovorím vám, ja fakt neviem, (plače) lebo ja, ja poznám týchto chlapcov, všetkými s ktorými ... sa mi odpísali ...ja to netajím, že ich nepoznám, ja ich poznám**
- M2: ste s nimi hovorila?
- Z: **ale nie v súvislosti s týmto, no a, (vzdychá) no a**
- M2: no ale v súvislosti s čím ste hovorila? však tých ... poznáte, ktorí tu boli
- Z: **proším?**
- M2: však niektorých poznáte z Nitry, ktorí tu boli
- Z: **No ja ich poznám, hovorím, že ich poznám**
- M2: s kým ste hovorili o tejto?, oni povedali, že tu boli, nepovedali?
- Z: **nie**
- M2: nepovedali?
- Z: **nie, ja som to, hovorím vám, že ja som s nimi nerozprávala, ja som s nimi nebola veľká kamarátka a preto, to ma zaráža, že oni tak mi povedali títo páni, že ja ich chcem kryť alebo niečo chcem tajiť, no a môžem niekoho predsa tajiť, to je logicky, na ktorom mi záleží, dajme tomu, že by to bolo utajovanie nejakej skutočnosti, no ale mne na nich vôbec nezáleží, to sú pre mňa cudzí ľudia, (plače) s Ferom Čermanom som sa poznala tak, že chodil s mojou kamarátkou, aj ten záujem ani o mňa ani o druhé rodiny, také vedomosti nemala, že by som ja teraz silou-mocou chcela jeho tajiť, alebo toho Milana Andrášika**
- M2: ale môžete za to, napríklad, že ste tam bola s nimi v partii
- Z: **alebo oni mi tak tvrdili, že ja som sa s nimi nejak dohovorila niekde na kúpalisku, alebo tak, no a potom (plače, dlhšia prestávka, vzdychá)**
- M2: No, neviem, neviem, uvidíme však. Či hovoríte teraz pravdu, alebo ste hovorila predtým?
- Z: **A že oni vedia, že som sa s nimi tam rozprávala vo vestibule. No ja si pamätám, že s tým jedným, s tým Romanom Brázdom som sa raz vo vestibule stretla, že som sa s ním rozprávala, to nebol - ja .. ja (vzdychá) no,**
- M2: **a jak vy viete čo sa stalo v lete?**
- Z: **To som počula, že sa to stalo v lete, že keď tam boli tie brigádničky, pred tým prvým ročníkom. Toto som sa o tom dozvedela, to sa o tom hovorilo, že to bolo v lete, ja som bola na brigáde, no viem (hluk)**
- M2: kde vy pracujete?
- Z: **vo Vrábloch**
- M2: vo Vrábloch?
- Z: **Áno**
(ticho chvíľu)
- Z: **A keď mi oni ukázali týchto, viete tých chlapcov, toto Andrášika, vedela som, že toto mi Lubor povedal, tak som si potom vymyslela, že teda, že aj on tam bol aj jeho kamarát Fero Čerman**
- M2: No ale aj vy ste tam sedela, alebo nie?
- Z: **Nie**

(koniec pásky pravdepodobne, alebo vystrihnuté časť, je tam skok 45,06)

- M2: A prečo? prečo?
- Z: **(s plačom) som vám povedala, že oni to tak sa so mnou rozprávali, že oni to vedia, že mám ruky krvavé a tak (vzdychá, počuť hluk)**
- M2: No, nemôžem niečo tvrdiť, to o čom neviem, tak, keby vám boli aj hneď povedali, že klamete, tak aj vtedy nemôžte, áno klamem a teraz vám poviem pravdu, jak ...
(vstúpi niekto do miestnosti, M2: jak môže? M1: Můžu; M2: áno);
- M1: Pani doktorko, vy se na nás nezlobte, ale my to vyšetřujeme... já vám to řeknu tak,
- Z: **povedzte mi**
- M1: svědkyně Beňová, která byla v kritický den na internátě, kterou osobně znáte, vypověděla, že toho kritického dne, kdy došlo k události, šla nahoru k bloku B, tam jela výtahem a když se vracela zpátky, jel výtahem Roman Brázda, který byl podnapilý, který tam brigádničil a jela jste výtahem dolů vy s Romanem Brázdou, že?, a Roman Brázda se tam se s vámi jako rozprávál ve výtahu, ano?
- Z: **ja si to nepamätám**
- M1: **to jsem vám hovořil, chtěli jsme po vás-- vyšetření celkové situaci, ano?!**
- Z: **áno**
- M1: **bez jakéhokoliv vyhrožování, nebo něco. Když jste nám řekla, že jste tam byla na tom internátě, že jste do Bratislavy přijela autem!, že jste, že v té době, prázdnin, že tam byla ubytována vaše kamarátka Kolárová z Komárna, je to tak?!, že jste ji navštívila na pokoji, ano?!, že tam byl za ní Čerman na pokoji a že Čerman řekl Kolárové, že s ní že, že s ní prostě, dával jí najevo, že s ní chce mít pohlavní styk, ano?! to jste řekla. Ona ho odmítla a Čerman říká „Nevadí, já mám stejně povinnosti v klubu, mám tam nějaké kamarádky z Francie“, je to tak?!**
- Z: **áno**

M1: a odešel pryč. Vy jste jela dolů, tam jste potkala Romana Brázdu, který tam byl s nějakými kamarády z Nitry. Pokud jste si spomínala, pravděpodobně tam mohl být Miloš Kocúr, pravděpodobně tam byl Dúbravický mezi těmi kamarády, jo?, zebrała jste Romana Brázdu a s Romanem Brázdou jste odjela na pokoj, ehm, na pokoj ke Kolárové. Kolárová, když viděla, že tam máte kamaráda, tak se sebrala a říkala, že se půjde podívat do klubu, jestli je tam Čerman, ano!!!? Roman Brázda využil této situace, začal, začal vás líbat, ohmatávat, rozpínat podprsenku, je to tak?!!!, že vy jste ale ho odmítla, ještě jste řekla, že jste s ním měla kdysi - - - pohlavní styk v chodbě domu kde bydlíte, že jste se strašně jako hanbila, že to bylo překvapení pro vás, protože v tom domě, jako bydlí další partaje, bylo nebezpečí, že vás tam budou vidět, ano?!!!

Z: **áno**

M1: Tak jste ho odmítla, toho Romana Brázdu na tom pokoji, že!? a jela jste s Romanem Brázdou dolů, je to tak?! výtahem dolů asi po 15-20 minutách. A tam stáli ve vestibulu ti Nitrančané, ano?!!!

Z: **(ticho) neodpověď**

M1: My jsme si tuto skutečnost, tuto situaci ověřili a zjistili jsme, že Kolárová nepřichází v úvahu že by v té době na internátě byla, ano? bylo to tak?!!! (*ostrým hlasem*) Je to tak? Vykládala jste nám to takto?! Z toho důvodu, my jsme vám dali ještě možnost aby jste si ještě rozmyslela na okolnosti na které přijdete s tím že čtvrtek příští týden budu s vámi hovořit. Ale proto, že jsme si ověřili, že jste nevypovídala pravdu, tak jsme vás dnes vzali, ano?! Dnes jsme vás vzali, a - - - vám, že ve vašich výpovědích, že svědecky máme potvrzeno, že jste na internátě kritický den byla, to nám tvrdí Beňová a že ve vaší výpovědi jsou velké rozpory, že jste nám nehovorela pravdu, ano?!!!, že jste tam klamala, že jste tam některé věci jako zkombinovala, řekl bych vám to tak, že?!!

Z: **áno**

M1: a že chcem od vás pravdu, nic víc a že vám nebudem klást žádné otázky, aby jste sama spontánně vypovídala, jo?!, že jsme vás seznámili s příslušným ustanovením Trestního řádu, že je vaší povinností vypovídat pravdu, nic nezamčítet a tak -- nebezpečí trestního stíhání v případě že budete hovořit pravdu, co?!!! A v případě, že by byly ve vaše, ve vaší výpovědi vážné rozpory, nebo by jste klamala dál, že jsme nuceni vás eventuelně i zadržet, ano?!!!

Z: **áno**

M1: do vyřešení situace, je to tak?!!!

Z: **áno**

M1: Ano?!!!

Z: **áno je**

M1: Při diskuzi z hlediska charakteru a závažnosti případu jsme říkali, že to souvisí také s lékařskou etikou, že?! a jestli máte potom, jestli jste ve věci zapletená, jestli máte potom, vůbec právo nosit diplom, to jsme vám říkali ano?! a hovořili jsme s váma v tom zmyslu, že budete muset vypovídat sama jak situace vypadala, je to tak?!!

Z: **áno**

M1: je!!, vy jste začala vypovídat sama, jo?!, to ve vši jako debatě a vzájemném uvažování a podobně, pak jste požádala, že by ste chtěla vypovídat jednou sama, ano?!!!

Z: **áno**

M1: a vy jste hovořila, že jste na tom internátě byla, že jste tam byla ve styku s Romanem Brázdou, ano?, že tam byl pravděpodobně muž označený na fotografii číslo jedna: Piaček, že?, předpokládáte že tam byl Kocúr, a kdo další, že jste tam rozhodně neviděla. ano?!, že vás chlapi pozvali do auta, že vás vezmou sebou, Roman Brázda, ano?!, do svého auta, které měl zaparkované na dolním parkovišti, ano?!, sama jste to vykládala, aniž bych vám kladl otázky, vy jste ...(*počut' klepotanie*), počkejte, to je zajímavá věc, my z toho nemůžem uhnout, nemyslete si, vy jste potom řekla, sama, že jste z parkoviška vyjeli autem, že..

Z: **(s plačom) to není pravda**

M1: počkejte, počkejte, no dobře, ale vykládala jste to?!

Z: **(s plačom) áno**

M1: že seděl, řídil Roman Brázda, ano?!, vedle Romana Brázdy seděl blond'ák, vysoký, vzadu seděl Čerman a seděla jste vy. Přijeli jste k autobusové zastávce, ano?, sama jste to vykládala, ano?, přijeli jste k autobusové zastávce, tam prudce zabrzdili, šlo tam děvče, toto děvče vtáhli do auta. Děvče neslo v ruce, máte dojem, že nákupní tašku nějakou větší že neslo, že křičelo „nechte mně“, že se bránilo, oni ju vtáhli, že ju vtáhli do auta a rychle odjeli, to jste vykládala sama, aniž bych vám cokoliv napovídali, a rychle odjeli pryč, že jste jeli dolů směrem Mlynskou dolinou, že jste přijeli na hlavní silnici, to sama jste vykládala bez jakékoliv nápovědy, a že nevíte jestli jste zatočili doprava nebo doleva, že to si nemůžete jako spomenout, ale cestou jste se zastavili v nějaké restauraci, je to tak?!!!, že Čerman zůstal v autě, proto aby to děvče neuteklo, kluci vlezli do nějaké hospody, nebo do něčeho, koupili tam víno, jednu nebo dvě flašky, ano?!, a pak jste odjeli do bytu někde na okraji města, do Bratislavy, do domu, ano?!, tam se u vás pokoušel o pohlavní styk Čerman, se k vám tak choval, jako by chtěl docílit pohlavního styku, jo?!, to děvče tam jako bylo, cestou to děvče vám říkalo, to děvče říkalo té osádce, aby ste ji, aby ju pustili, že má cestu, že cestuje pryč, že jede do Košic, ale že si nepamatujete, jestli tam jede za svým snoubencem, nebo za starými rodiči, doslova takto, sama, bez jakékoliv nápovědy, ano?! bylo to tak?!!! když jste přijeli do toho domu, že se tam dost agresivně choval Čerman potom k tomu děvčeti, - - - agresivně se k němu chovali, že jste tam v tom bytě zetrvali až přes půlnoc a někdy po půlnoci jako jste odjeli směrem na Nitru. Takto jste sama vykládala, že někde, to jsi nepamatujete kde, se s autem zastavilo, někdo, někde v autě, s děvčetem z auta vystoupil, ano?!, někdo vystoupil s tím děvčetem, některý z té

osádky, pak se vrátil do auta bez děvčete a vás dovezli do Nitry a že vysadili vás u vašeho baráku, takto jste hovořila, co?!! sama bez jakékoliv nápodoby protože my jsme nechtěli vás v žádném případě ovlivňovat, protože po první jste nám jako nevypovídala pravdu, toto jste vypověděla sama, že by vám jako to přesně souhlasí se skutečností, víte, to přesně souhlasí se skutečností tak jak byla! ještě jste říkala, že děvče bylo oblečené v kalhotkách a když vám ukázali fotografii s tím děvčetem, říkala jste, že se domníváte, že je to ona. Tak to bylo, přesně bez napovídání. Asi za měsíc poté vás Roman Brázda, vám Roman Brázda řekl, nebylo to nějak oficiální také upozornění, ani výhrůžným tónem, aby jste na případ zapoměla. Je to tak?!!, takto vám řekl aby jste na případ zapoměla. Za nedlouho na to, jste potkala bratra Milana Andrášika, se kterým jste se jako znala a stýkala dříve, se kterým jste se znala a stýkala a bratr Milana Andrášika vám říkal, kdyby se něco spomínalo o Milanovi Andrášikovi ve vztahu k té diskotéce, k tomu případu, aby jste o té věci nehovořila, jo?!, takto spontánně jste mně to jako vykládala, aniž bych vám k tomu dával doplňující otázky, nebo aniž bych vás naváděl na nějakou situaci. Totiž tá situace souhlasí s tím, jak se případ jako udál. Tak teď my stojíme skutečně před vážným problémem, před odůvodněným problémem bez vyhrožování vazbou a podobně (*počut' vzlykanie*) že, o všem jsem vám, prosím?!!,

M2: pravda, tak je to

M1: ovšem jsem vám doslova řekl, že jestli se situace nevyřeší, nevyjasníte situaci, že pak vás budeme muset zadržet, je to tak?!!! (*ostřejším hlasom*) ano?!!!

Z: (*potichu*) ano

M1: a že jste lékařka, že vlastníte diplom a jestliže, jestliže by jste kryla takové věci o kterých jako víte, že je otázka, jak vůbec jste oprávněná ten diplom nosit, takto jsem s váma hovořil. Prosím vás, teď stojíme před problémem, jako žena, jako lékařka, že? (*počut' plač*) jako lékařka které když jste dostávala diplom, jste skládala nějaký slib, že budete lidem pomáhat a já nevím co? a tak dál, čestně, a já nevím co všechno, pečovat o zdraví lidí a teď stojíme před takovým problémem, který se stal. Vážný případ. Tak teď je třeba se skutečně nad věcí vážně zamyslet, nefixlovat a říkat pravdu. Řekl jsem vám doslova, prosím vás, doslova jsem vám řekl, že nechcem nic říct co není pravda!!!, že nechcem nic říct, aby se nic nevymýšlelo, že chcem jenom to, co se skutečně událo, je to tak?!!!

Z: (*potichu*) je

M1: prosím?!! Tak prosím vás, my nic jiného nechcem, než chcem vědět pravdu. My jsme si to z prstu vaše jméno a vaši účast na diskotéce nevycucali, ta nám vyplynula ze svědecké výpovědi, že? a proto, že jsme vás dnes vzali, ne jak jsme se ve čtvrtek domluvili, že si věc ještě doplníme a upřesníme - ale protože jsme zjistili, že při první výpovědi jste nám nevypovídala pravdu.

Z: (*dlhšie ticho*) neodpovedá

M1: Takto jsme rozumně spolu v klidu seděli a hovořili. Vy jste říkala, ještě to spomínám já, ono totiž toto všechno jste řekla, ono to je skutečně ve zhodě se situací a tu situaci si nelze jenom tak vycucat, že? a abych vám řekl, uvažoval jsem nad tím, kde jste mohla jako co slyšet?, kdo vám mohl něco vysvětlit k věci? já nevím, a podobně, z čeho jste mohla čerpat? totiž my máme potvrzeno svědecky, že jste tam na tom internátě byla! v ten den, to přeci si nikdo nevezme na svědomí aby nám něco zkresloval a lhal a vy jako žena, vysokoškolačka, že? a k tomu ještě lékařka, no vaší povinností je věc jako vysvětlit. Totiž bez ohledu na to, jestli je pravda taková nebo taková, potom na základě toho se rozhodne co se s případem udělá, jestli nám řeknete pravdu byla jste na věci nějak zainteresována nebo zúčastněna, no tak tím nám figurujete jako svědek a my z toho nebudeme dělat žádné bombastické závěry nebo něco že?. Ale my chceme vědět prosím vás pravdu. Mně se nebojte!, mně se nebojte, my problémy takové řešíme stále a stále.No, tak teď mi řekněte, co jsem podstatně vám řekl, co jsem lhal? Řekněte! Rekněte v čem jsem řekl nepravdu a co jsem lhal, že?

(*ticho*) - *prerušené* - 2. strana kotíča

M2: môžem vojsť?

M1: Když nám budete desetkrát měnit výpověď no tak mi z toho musíme udělat hlášení. My to chceme vědět přesně, protože máme možnosti si to všechno ověřit. Tak takto, takto, aby jste pochopila, že? aby pochopil i soudruh vyšetřovatel, jaká situace byla? (*počut' plač, vzlykanie*) teď mi řekněte, co jinak jsem, jakou u nás nepravdu jsme vám navozovali. Vůbec na nic!! protože nebudu vám přece něco napovídat, aby jste mi přiznala na to, co není pravda. Co já vám vštípím do paměti. Toto, co jsem hovořil, to přesně souvisí, souhlasí s dějem, jak se děj udál, přesně! bez jakéhokoliv napovídání z naší strany, já jsem si dělal jenom poznámky a mám na to paměť, protože ten případ znám dokonale od A po Z, (*počut' vzlykanie*) tak si nekomplikujte život sama, nekomplikujte život nám, nenuťte nás dělat různá opatření k tomu, do vyšetření situace. Protože jak to máme vysvětlit?, řekněte nám, prosím vás, a ne že se mě bojíte, mě se nebojte, vždyť já vám neublizuju,

Z: ja sa bojím

M1: já jsem vám ještě neublížil. A když vám řeknu, že jste nám vypovídala nepravdu, poprvé, je to pravda, že jste mluvila nepravdu? Prosím?

Z: (*uplakane*) ano

M1: No tak vidíte! A teď nám vypovídáte, pak jste mě tvrdila, že vypovídáte pravdu, ale vypovídáte tak, že to skutečně souhlasí s tím co se stalo. Řekněte co je nepravda, co jsem teď řekl? Řekněte co není pravda!

Z: *neodpovědá, mlčí a plače*

M1: Totiž, na tom zas nic nemůže změnit, prosím vás. Jestli tu budou u toho takové vážné rozpory, jestli potom budem mít důvod nebo nebudem mít důvod k zadržení, to se nezlobte, že my jediné se opíráme o to, co nám dává možnost zákona k objasnění, že? A takto hovořím stále s váma, to se nesmíte zlobit, že?! Musíte vědět, že máte před sebou, nebo musím si uvědomit, že mám před sebou ženu, která je studovaná, je inteligentní, že? která si na nic nepamatuje a že když jsem vám řekl, s kým jste byla na prvním medickém plese, tak jste to vysypala i s kým jste tancovala, kde jste spala, jak jste se dostala domů a podobně, že? A v situaci, kterou nám prokazuje svědek, že jste tam byla, nám nedovedete a nechcete vysvětlit. Prosím vás, my vám nic nechceme připisovat, nic!! než chceme vědět to, co je skutečně pravda. A neplačte! To nemá cenu, vždyť stojíme, sedíme tady jako rozumní lidé a řešíme přeci vážný problém a vaší povinností je nám ho pomoci vyřešit co je ve vašich silách. No jestli jste tím autem jela, tak jste mi vykládala že jela, bez jakéhokoliv jste si to, úplně sama jste vykládala. Že jste se bála, říkáte, že se mne třeba bojíte. Tak prosím vás, proč vy se mně bojíte, když vy jste před soudruhy řekla, říkala před těmi soudruhy, co tam seděli, aby odešli pryč, že chcete hovořit jenom se mnou.

M2: vyžádala jste to, vyžádala

M1: ke mně jste projevila důvěru, vy jste si vyžádala, abyste mohla hovořit jenom se mnou a hovořit úpřimně. (nezrozumitel'né) Takže, chcete rozumně o té věci hovořit?

Z: *neodpovědá, vzlyká*

M1: Chcete rozumně o té věci hovořit? No to nelze měnit každou hodinu výpověď. Jestli budete měnit každou hodinu výpověď, no my vám nemůžeme nic věřit, že? Jestli se věc vyšetří, no tak my nemáme důvod vám dělat nějaké překážky, nebo používat nějaká opatření zákonná a podobně, že? A jestli se to bude každou hodinu měnit, no tak potom, potom jsme, skutečně na vážkách, jestli použít toho zadržení nebo ne! Jo?! A řekl jsem vám, když věci vysvětlíte a budou pochopitelně a rozumně a to, no tak není důvod abychom vás dali do vězení je to tak?! Prosím!!!!

Z: *ano*

M1: No tak. Tak co chcete víc? Tak to vysvětlíte tady, je tu vyšetřovatel, prosím vás, ale rozumně. Já nebudu, já nemůžu couvat z toho co jsme diskutovali a nemůžu couvat z toho, co jste mluvila nepravdu a z toho, že jste mi vysvětlila situaci takovou, jak skutečně je a která souhlasí s tím, co se událo.

Z: *(nerozumieť, chyba pásky) áno, ja viem (s plačom, dlhšie ticho)*

M2: to čo je pravdou?

M1: Řekl jsem vám teď, co jste mi hovořila. Řekl jsem vám nepravdu?!

Z: *(s plačom) ja som*

M1: No né, řekl jsem vám nepravdu nějakou?

M3: no vyjádřete se k tomu!

Z: *jaj (vzdychne si)*

M1: Řekl jsem vám nepravdu?

Z: *...presne bolo (nie je rozumieť pre hluk električky)*

M1: Prosim?!

Z: *to je, to tak presne bolo ako som to povedala*

M1: No!, tak se k tomu vyjádřete. Co?!

M3: Řekněte, je to tak, nebo není? Vypovídala jste po pravdě, nebo nevyprávěla? To je vážná věc.

M2: Tu ide o vážnu vec, tak preboha

M1: já jsem si dělal jenom poznámky z toho, co mi tu vykládala, abychom to potom mohli zoficiálnit, dát tomu nějakou právní, právní normu. Nechceme nic dělat, ale věřte tomu, všechno sedí, všechno se prověří, všechno se dá prověřit

Z: *vy to máte oficiálne, ako?*

M1: No my, my, myslíte tu situaci, dobře, já mám na to paměť

Z: *ja viem*

M1: No! Tak chcete hovořit o tom? Ale, skutečně, běžte do sebe, běžte do sebe a popravdě. My vám nechceme škodit, tím si sama ulevíte, když se zbavíte toho, že?

Z: *(vzdychá) ja viem*

M1: Vy jste nám to tak, vy jste to tak vylíčila, že to naprosto souhlasí, no tak jak je to možné?

M2: No ja neviem, ja som tam prítomný nebol, ale kolega - jak by mohol vymýšľať?

M1: Řekla jste tak!? Řekla jste!?

Z: *ano*

M1: Dobře. Dával jsem vám k tomu nějaké sugestivní otázky abych vás naváděl? Dával? Když jsem vám řekl, že vám žádné otázky klást nebudu ať vypovídáte sama? Ano?! Je to tak?! Tak prosím vás, teď vysvětlíte z čeho to vzniklo? Protože z ničeho to nemohlo vzniknout jiného než že o tom víte? No to se nedá nic dělat. A mně se nebojte.

Z: *ja sa bojím*

M1: Pani doktorko, mně se nebojte. Já mám k vám takový vztah jak ke každému jinému člověku.

M3: A to vám bylo řečeno

- M1: Věřte tomu, já mám k vám takový vztah jak k žádnému jinému člověku, ke každému stejný, když vím, že je spravedlivý člověk a když chceme spravedlivě posoudit případ, který se udál a víte o něm, že?
- M2: **vy ste nič neurobila**
- M1: **Dokonce za situace takové, že vy jste nic neudělala**
- Z: *(plače), ja viem*
- M1: Chcete to? Je to pravda co jste řekla?
- Z: *(plače)Je.*
- M1: Prosim?!!!
- Z: **Je.**
- M1: **Bylo to tak?! Jela jste v tom autě? Prosim?!**
- Z: **Áno.**
- M2: No ale skutečně! Bola ste v tom aute?
- M1: Vysvětlíte, vyložte tu situaci jak je, my vás
- M2: Ide o vážnu vec, takto: nie že znova začnete tvrdiť niečo, čo nie je pravdou. A keď je pravdou, treba povedať, ukončíme to a budete mať aj vy srdce na mieste a nemusíte sa nič báť, vy sa ničoho bojíte! Prečo že sa bojíte, však hovorím, ja som vám tu vysvetľoval, my vám nič neurobíme, čo vám môžeme my urobiť, keď vy sama ste nič neurobila, čo vám my môžeme urobiť, veď my v - - zákona
- M1: nás to mrzí, že vás musíme takto tady držet proboha
- M2: lenže, lenže zas tvrdím toľko, že jedine len pravdu, pretože zatiaľ to vypadá tak, že vy ste sama nič neurobila. Môžete urobiť sama sebe to, že budete tu krivo vypovedať a môžete byť stíhaná za to. Tak jedine pravdu. Skutočne, kolegovia však, ja som vám vysvetlil o čo sa jedná. A keď tak, hovorím, pravdu, nič sa vám nemôže stať. Tak vy ste nevraždila, vraždila?
- Z: **Nie**
- M2: Tak potom.
- M1: A vás se mám .. máte? Řekněte otevřeně, je to tak?!!
- Z: **Je to tak, áno, ... že niektoré veci neviem ako sa mohli stať**
- M2: dobre ale, bola ste v tom aute vy? kde sedela tá Cervanová? Poznala ste tú babu?
- Z: **nie**
- M2: Tak jak potom?
- Z: **tak ja som ju nepoznala, ja som ju nikdy nevidela, som vám hovorila**
- M1: já jsem vám ukazoval fotku, je to pravdepodobně ona?
- Z: **môže to byť pravdepodobne**
- M2: No a jak to, povedzme mi skutočne, fakt, neviem o tom, jak celá vec dopadla, alebo jak, kde ste boli, jak ste ju zobrali, tak skutočne, lebo to čo je tam, to pre mňa je to málo, to pre vyšetrovateľov, pre mňa je to málo, tak ja som bol zvedavý
- M1: já vám do řeči nebudu zasahovat, já vám do řeči nebudu zasahovat, budete
- M2: jak skutočne k tomu došlo, rozumiete ma, že, čo ja viem, jak ste išli, odkiaľ ste išli, kde ste tú ženskú nabalili, no nie vy osobne, ale tí chlapi, kto bol v tom aute, aké to bolo auto, no skutočne, na toto som zvedavý, na ďalšie okolnosti nechajme, ale na toto, ale skutočne pravdu
- Z: **ja viem len to, čo som vám povedala**
- M2: no dobre a kedy, ja neviem, mne ste povedala, že nie je to pravda, čo ste hovorili, tak čo je pravda?
- Z: *(plače) ja neviem*
- M2: **jak neviete? Prečo? Nemusíte sa báť nám hovoriť, keď ste nevraždila, nič ste neurobila tak čoho sa bojíte, no ničoho sa bojíte.**
- Z: **vás**
- M2: **áno, prečo? ale čoho? čoho? čoho? ale prečo?**
(buchot dveri)
- M2: skutočne teda, vy tu normálne balansujete, raz tak raz tak a vyhovárate sa na to, že nás sa bojíte, prečo? Čo sme vám urobili?
- Z: *(ticho, neodpovedá)*
- M2: **Nás sa nemáte čoho báť. Skutočne, tak, (dlhšia pauza) nemôžeme iné urobiť len to, čo nám zákon dovoľí, tak prečo? čo sa bojíte?! Tých ste sa nebáli. Tí chlapi keď vás tam otravovali povedzme, vo výťahu alebo na byte, a tých ste sa nebáli a my vám nič neurobíme, tu skoro kamarátsky s vami hovoríme a na čo to. Prečo? Preto, že my sme bezpečnosť? A oni tú políciu... no skutočne**
- M1: paní doktorko, jestli řekněte po pravdě jak bylo, nemá to smysl, takhle to nejde, jednou takto
- prerušená páska -

M1: tak ale, řekněte to sama co víte

Z: **ja si pamätám iba to, čo som vám hovorila**

M2: čo? však nám ste nič nepovedala!

M1: Prosim vás, tak vyjádřete se

M2: nič ste nepovedala, skutočne

M1: abyste se nemusela bát ..., abyste neřekla, že se třeba mě bojíte, nebo tam kolegů

M2: však nič, my tu ostaneme dvaja, môžete kľudne hovoriť, vravte!

Z: **nemusíte**

M2: ja viem v akej ste situácii, ja vás pochopím, som vám povedal, že nie ste tu prvá ani posledná. Ja viem že je to ťažká vec

M1: je to treba vysvetliť po pravde, víte, to nejde meniť poriad

M2: vy sa bojíte, čo ja viem, tých chlapcov, alebo čo?

M1: **já vám řeknu, to co jste řekla, to je, to je skutečně pravda**

M2: **čoho sa bojíte? však keď ste nič neurobila, tak my vám taktiež aj keď ste aj urobila niečo my vám nič nemôžeme dať za to, čo my môžeme?, my sme neni ani prokurátor, ani sudca, ani nič, jedine môžeme zápisnicu s vami urobiť, no a na základe tej zápisnice môžeme posúdiť či hovoríte pravdu alebo nie a pokiaľ budete klamať, tak môže vás prokurátor dať do väzby pretože klamete, ale ja vás do väzby nemôžem dať, ja na to právomoc nemám, ja vám môžem ukázať čo hovorí trestný poriadok, pritom príslušník nemá právo niekoho dať do väzby, jedine prokurátor na základe potvrdených skutočností, rozumiete mi?**

M1: podľa zákona

M2: ale do väzby vás nemôžme dať

M1: pretože o vazbe rozhoduje prokurátor

M2: **a väzba a zadržanie to je nebo a dudy, rozumiete? nič iné, ale skutočne, keď ste nič neurobila, keď ste bola len prítomná alebo ja neviem čo ste, podľa toho ste bola prítomná, tak potom treba hovoriť tak a nie tvrdiť niečo iné, zas iné a teraz zas tvrdíte to, čo ste tvrdila predtým, tak potom, rozumiete, však to je , na úrovni nejak to objasnite ,musíte odpovedať, pokiaľ skutočne tomu tak bolo, tak treba nie nejak.. (ruch).. pretože pravda musí vyjsť najavo či už to bude tak alebo hentak. Ale, musíte pochopiť. Nič sa vám nestane!! keď ste nevražďila, no!**

Z: **(mlčí, dlhšie ticho)**

M2: čo? No povedzte však už!! voľačo!! Myslíte si asi o nás niečo, pravda.

Z: **nemyslím**

M2: no tak potom? čoho sa bojíte? Vy tu tvrdíte že nás, ja neviem, ja som, či som vám ja urobil niečo, kolegovia, neviem, my vám jedine pomôcť môžeme, pretože keď vy poviete skutočnosti a pravdivé, tak jedine vám pomôcť môžeme, to vám hovorím tu, na tomto mieste.

Z: **ale ja som to, jak som vám to ráno povedala, tak to bolo, na základe tých poznámok to sa nedá urobiť**

M2: akých poznámok?

Z: **tam, neviem...**

M2: Jáj, to som zabudol --- to, to, podívajate sa, nejaké heslovité poznámky, to, rozumiete, povedzme, mne to absolútne nestačí

M1: to né

M2: pretože to musí jedno na druhé naväzovať, ja z nejakých poznámok, ...to som urobil len za to, že som chcel konfrontovať s tými poznámkami, ktoré ona pod... Pretože ja som prítomný nebol, to, a hovorím, pokiaľ niekoho kryjete, robíte veľmi zle, pretože ak sa na to dojde, tak skutočne, môžete vyfasovať za to až kryjete, pretože, podívajate sa, to je vážna vec. Pokiaľ vy ste skutočne neurobili nejaké, nejakú činnosť okolo, vy nám jedine pomôcť môžete, aj sama sebe, pretože vás to bude tlačiť, ak skutočne ste tam boli, bola prítomná, tam v tom aute, a tak ďalej a tak ďalej, tak vás to bude tlačiť pokiaľ budete žiť. Ja viem, že, a nikdy v živote nebudete mať ani v zamestnaní ani v živote pokoj, pretože budete myslieť, už možná prídu, možná prídu na to, možná prídu za mnou a tak ďalej, Skutočne, skutočne, áno. A nikdo vám nič, nemôže urobiť za to, pokiaľ hovorím vám, nech vás zobrali do toho auta a potom domov, až je to tak? Ale hovorím, nejak lavírovať, raz hovoriť tak, raz hentak, alebo tak, pretože už teraz sme tak zamiešaní že skutočne, že neviem, či je to pravda, alebo to pravda. To zatiaľ ešte neviem! Je to tak?!, tvrdíte, že to je tak. A nemám, ja neviem.

Z: **Čo som vám povedala dnes je pravda. To čo som**

M2: No dobre ale, vy ste tvrdila, že to nie je pravda, ale že je pravda, že ste sa dopočula od iných. Môže to byť pravda, ja nehovorím že neni, lenže vtedy ste zatajili to čo ste povedali potom. Rozumiete? Ja netvrdím, že to neni pravda čo ste povedala, to netvrdím. Lenže tu, ste vy sa dostali k tomu, že vaša matka povedala, ktorá sa to dozvedela v Topoľčiankach, nejaká Rybárová, Miezgová, Andrášik povedal ohľadne toho brata a tá Miezgová, že prišla za vami a že kto jej čo sľúbil, alebo čo povedal, ale nič že o aute, alebo o nejakej žene, alebo nič. Ja som vás kľudne tu pýtal, čakal som serióznou odpoveď. Však som povedal, ste vzdelaná žena, ktorá musí vedieť čo hovorí.

- prestrihnutie pásky – 1hodina, 20 minút

M2: to je jedno jak začnete, to je jedno, len hovoriť pravdu

Z: **ja som sa stretla v Bratislave s Romanom Brázdou a rozprávala som sa s ním o veci. Potom on mi tam hovoril že, ešte tu má nejakých kamarátov, ja si pamätám, že tam bol Miloš Kocúr, a potom si pamätám, že tam opodiaľ stáli nejakí traja štyri chlapci, ale neviem presne všetkých menovať, ktorí to boli. Ja si myslím, že tam bol ten čiernovlasý čo som vám hovorila, neviem jak sa volá, ja ho ináč osobne nepoznám a lebo tam oni, Roman mal vypité a hovoril, že či nikde nie je Fero Čerman a Andrášik a že je diskotéka v klube, a že sa idú tam pozrieť, potom ja som bola myslím no pred vchodom, ... mi povedal keď som išla aj do vnútra na diskotéku, potom ma nahovorili, že ešte by sme išli na nejaký zúr. Tam bol Roman, potom Fero Čerman, a bola tam aj taká krátkovlasá dievčina, tú som veľmi nevidela ani som ju ... neviem jak sa ona volala. No a Roman hovoril, že on tam má auto dole a že pôjdeme niekde na . (nezrozumiteľné).. no a potom to dievča s nami nešlo, išiel Roman, a Fero Čerman, tých si pamätám, ale kto ďalší kto tam bol? títo dvaja, to boli traja chlapci, ja som tam bola. Išli sme na**

parkovisko a tam bolo také biele auto, možno nejaké bledé a išli sme dole z toho parkoviska, tam kde je zástavka autobusová, tam sme, oni ju tam vtiahli do auta, túto ... to dievča, čo tam stálo, ona nechcela ísť... *(nezrozumiteľné)* na tej autobusovej zástavke boli ľudia ale oni ju rýchlo vtiahli do auta, som sedela na kraji, a vtiahli ju do auta a rýchlo sme odišli preč.

M2: No dobre, ale takto, zastavme sa, teraz to auto, dobre? Kto sedel šofér, tu ďalší kto sedel? Kto bol šofér?

Z: Roman

M2: Tu sedel kto?

Z: Tam sedel nejaký blondák, a vzadu to bol Miloš Kocúr, alebo

M2: teraz vzadu?

Z: potom vzadu sedel Fero Čerman, ja

M2: tu? alebo jak? tu kdo sedel?

Z: ja som tuším za Romanom som sedela

M2: tu?

Z: no potom sedel Fero Čerman

M2: tuto? Čerman

Z: potom, potom - *(nezrozumiteľné)*

M2: no a jak ju vtiahli? jak vtedy sedeli alebo čo? išli na to parkovisko, teraz jak?

Z: nie, prišli dole, to bolo až pri zástavke autobusovej

M2: zástavka no a teraz jak sa táto situácia odohrala? To mám na mysli.

Z: *(vzdychne si)* ja som si myslela, že on ju predtým poznal, alebo niekedy sa s ním rozprávala, ale *(dlhšie ticho)* no a keď nastúpili do auta

M2: kdo?

Z: ten, myslím že to bol Kocúr, aj s tým Čermanom

M2: ona tu stála povedzme?

Z: ona tu stála a nechcela ísť

M2: nejak ho prehovárala? alebo....

Z: *(nezrozumiteľné)*

M2: nekričala?

Z: kričala

M2: čo kričala?

Z: že chce ísť a ona ide, že musí ísť niekde preč, no a čaká na autobus, no a potom oni ju tam vtiahli do auta

M2: jak? ju chytili za ruku, alebo čo?

Z: chytili ju

M2: áno? za čo?

Z: *(nezrozumiteľné)*... zozadu

M2: dozadu ju posadili, takže? na kraj, hej? no to mohla utiecť, keď nechcem... ju vtiahli alebo čo?

Z: ale oni rýchlo zavreli dvere a *(ticho)* no a rýchlo sme odišli preč

M2: no v poriadku, ona sedela na kraji?

Z: *(neodpovedá)*

M2: kam išli ste preč?

Z: a odišli sme preč

M2: a kde?

Z: no a išli sme, že ideme na ten, na ten byt

M2: no a vy ste už dopredu vedeli, že na aký byt idete

Z: nevedela som ja nič

M2: no dobre, tak ste nevedela, túto ste zobrali, pravda a kde ste išli ...?

Z: no a, to si ja presne nepamätám kde to bolo

M2: v Bratislave

Z: niekde, nebolo to v strede mesta, niekde von

M2: jak ten... to bol sedliacky dom? alebo činžiak?

Z: **to bol taký drobný biely**

M2: nikdo tam nebol?

Z: a nikdo tam nebol

M2: kdo mal kľúče od bytu?

Z: **no a, kľúče mal, myslím Roman mal kľúče**

M2: Roman?

Z: *ticho, šum*

M2: Roman. To znamená, že Roman ten byt poznal. Išli ste nejakým nadjazdom, podjazdom

Z: ja už neviem

M2: ktorým smerom z Bratislavy?

Z: neviem, fakt neviem ... a minimálne som volala a nedostala som odpoveď

M2: Dlho ste išli autom?

- Z: asi desať minút
M2: dobre, smerom, smerom
Z: smerom do mesta a išli (*nezrozumiteľné*)
M2: no a ona kľudne sedela v aute?
Z: Čerman ju tam držal
M2: Čerman ju držal. Nekričala?
Z: No kričala ...??
M2: No a čo s ňou urobili, urobil Čerman keď kričala?
Z: (*spláchnutie záchoda prehlúši jej výpoveď*)
M2: no treba povedať!, čo s ňou v tom aute?
Z: ... jednoducho ju držal
M2: čím?
Z: rukou, (*nezrozumiteľné*)
M2: však ona mala taktiež ruky, nie? Mňa keď chce niekto zapchať ruky, však ona, dospelá žena sa bránila, nie? Čím sa bránila? (*buchot, škripanie stoličiek, zatvorenie dverí*)
M2: kľudne hovorte, nemusíte sa z ničoho báť, kľudne hovorte, kľudne, skutočne, čo s ňou urobili?
Z: jej zozadu chytili ruky alebo (*nezrozumiteľné*)
M2: kto? hovoríte že Čerman
Z: Čerman
M2: a kde kupovali to víno? kde ste vtedy s tým autom stáli?
Z: to tiež bolo v meste
M2: v Bratislave? 1,31,07
Z: áno
M2: to bol obchod, alebo krčma? A kde ste s tým autom stáli, keď ona kričala povedzme v aute, tak ste stáli, čo ja viem, na ceste, na hlavnej, pokiaľ kupovali to víno?
Z: ticho, neodpovedá
M2: víno kupovali?
Z: áno
M2: aké?
Z: neviem (*nezrozumiteľné*)
M2: no dobre, kúpili víno a potom ste išli autom na ten byt
Z: áno
M2: No a ten byt aký bol? veľký ... podlhovastý? Poschodový, dvojizbový, aký, povedzme dvor aký tam bol? Koľko miestností tam bolo, alebo kde
Z: ... také biedne
M2: no dobre, najprv ste museli z auta vystúpiť, čo, vošli ste s autom do dvora?
Z: vystúpili sme z auta
M2: na ceste?
Z: nie, ..(*nezrozumiteľné, rozumieť len útržky*). sme, alebo..??. taká bránka tam bola ??
M2: bola otvorená, alebo čo?
Z: nie (*nezrozumiteľné*)
M2: tak ste vošli do dvora? až do domu? alebo jak ste ju zobrali do vnútra? Však predsa ona, keď nechcela ísť tak musela kričať, alebo niečo? sa bránila alebo tak
Z: oni ju ťahali, že .. hore
M2: kde hore?
Z: do tej vily, či čo to bolo
M2: Viac poschodí alebo?
Z: Nevieť...
M2: no a ten barák aký bol? Podlhovastý alebo do štvorca? Bolo to normálne, povedzme takto (*niečo kreslí*) ulica, takto povedzme bola ulica a tu boli baráky z jednej strany z druhej strany a tu niekde ste zastali, alebo o dva metre?
Z: tak, (*dlhšie ticho*) čo ja viem, tak viac ich bolo pri sebe
M2: to znamená, že ako ulica to bola? normálne vyasvaltovaná, žiadna nejaká poľná alebo niečo? Jak ste došli? tak jak? ste zabočili doprava alebo doľava do toho dvora, alebo jak?
Z: (*dlhšie ticho*) vošli (*nezrozumiteľné*)
M2: no dobre, tak, vošli ste do dvora
Z: vošli sme do dvora
M2: a v tom dvore bol len jeden barák?
Z: jeden
M2: alebo naproti tak, a spoločný dvor?
Z: nie, jeden
M2: jeden barák bol, a kde na prostriedku boli schodíky, alebo na kraji? alebo odzadu?

- Z: tak, zboku
M2: zboku, povedzme, odtiaľto, takto?
Z: *ticho*
M2: no a vošli ste dovnútra a majiteľ domu?
Z: *tam nebol,*
M2: **no dobre, tak tu ste voľakde odstavili auto vo dvore?**
Z: **áno**
M2: no a, čo ona nekričala tam? však to mohli počuť inde? Keď ja nechcem ísť niekde sama?
Z: *(ticho, neodpovedá) ... ona, neviem teraz či ju držal (nezrozumiteľné) alebo za ústa jej, tak, že nekričala*
M2: **no ale mala ruky, však keď mne zaviažu ústa tak**
Z: **a držal ju aj za ruky**
M2: a kto držal? však keď Čermák, alebo jak Čerman sedel vzadu, tak ten čo? bol otočený a ten ju držal?
Z: *ticho*
M2: potom vonku dakde na dvore
Z: *ticho*
M2: Nepamätáte sa?, dobre, vošli ste do bytu, popísať niečo vnútri viete? do kuchyne ste vošli? do predsieni?
Z: **do takej predsieni sme tam vošli**
M2: bolo tam otvorené či?
Z: *neodpovedá*
M2: Vnútri by ste vedeli popísať čo asi tam bolo? Nevedeli. No dobre, vošli ste dovnútra a teraz tam čo? tam už nebola? Tam ste ju už asi, nie vy, ale oni, pustili.
Z: **... posadili ju ... gauč**
M2: a aký bol ten gauč? takýto? alebo válenda, alebo iný gauč? 1,36,40
Z: **takýto nejaký, domáci (nezrozumiteľné)**
M2: teraz tam sedela?, už bolo pokojná? alebo
Z: **... Nie, však ona stále chcela ísť preč, že ona tam nebude a že ona by potrebovala cestovať a že (nezrozumiteľné)**
M2: čo mu sľúbili chlapi, alebo jej? čo jej sľúbili? dopredu, alebo.. alebo čo?
Z: *(nezrozumiteľné)*
M2: no teraz, tak čo?, to víno ste doniesli, tak sa dačo pilo alebo čo?
Z: **áno**
M2: ona taktiež chcela piť? dobrovoľne?
Z: **nie (dlhšie ticho) on ten jej tam nalieval, aby si vypila**
M2: no dobre, nalieval jej, keď mne naleješ tak do pohára
Z: **do úst**
M2: **držali ju a tak? .. už bola zviazaná**
Z: **bola, myslím, bola aj zviazaná**
M2: a čím? tam ju vnútri keď bolo svetlo, vtedy? čo mala na ústach, alebo či bola zviazaná, čím ako?
Z: *(nezrozumiteľné)*
M2: akej farby
Z: **biela**
M2: **biela šnúra? na ústach čo...?**
Z: **no na ústach ...jej myslím kapesník dali do úst, alebo čo**
M2: no a tam ju potom už ako rozviazali a dali
Z: **kapesník jej dali dole, že aby (nezrozumiteľné)**
M2: ale ruky jej nerozviazali?
Z: **nie**
M2: a čo urobili?
Z: *(nezrozumiteľné)*
M2: a keď nechcela piť? čo? .. ju nechali tak?
Z: **potom, potom ju začali vyzliekať**
M2: v čom bola oblečená?
Z: **taký pulóver mala na sebe s krátkym rukávom a nohavice, a.. neviem či presne. mala???...**
M2: ju vyzliekli?
Z: *(nezrozumiteľné, chyba pásky)*
M2: tak jej ťahali čo ja viem sukňu, alebo nohavičky, alebo nohavice, aké mala nohavičky? No a potom čo?
Z: **no a ja som bola..., nebola som tam, lebo ja som bola s Ferom Čermanom vedľa, no a potom som sa tam vrátila a oni už ju vyzliekali**
M2: *(povzdychnutie)*
Z: **ten Roman a Miloš**
M2: aký Miloš?
Z: **ten Kocúr**

- M2: potom?
 Z: a potom ju znásilnili
 M2: Obaja? *(nezrozumiteľné)*
 Z: Teraz neviem, či jej *(nezrozumiteľné)*
 M2: ona kričala?
 Z: *(nezrozumiteľné, len útržky)* ona kričala, sa bránila..., aby ju...
 M2: no ale... na spodu.. alebo ako navrchu? dole? *(nezrozumiteľné)*
 Z: neviem
 M2: no a potom, keď ju znásilnili?
 Z: potom, *(dlhšie ticho)* keď ju znásilnili, potom sme tam, trvalo to dlhšiu dobu, ona sa bránila, a ona nechcela aby ju, chcela to dosiahnuť aby ... a potom.. potom sme išli odtiaľ preč
 M2: no dobre a ona čo povedala na to, že ju znásilnili?
 Z: no ona,.. ona plakala a
 M2: čo povedala?
 Z: a hovorila, že zavolať? *(nezrozumiteľné, len útržky)* to dá ako konanie trestné
 M2: do akej?
 Z: že ju vtiahli do toho auta
 M2: no a kde?
 Z: no ona, ona sa im vyhrážala, že ona
 M2: a ona čo na to? do kedy ste boli na tom byte?
 Z: asi čo ja viem, tak nadržanom mohlo byť
 M2: už bolo svetlo?
 Z: nebolo ešte celkom svetlo
 M2: spln mesiaca to bol? 1,43,19
 Z: v júli
 M2: v júli to bolo? No a teraz? Obliekli ju?
 Z: tam.. *(nezrozumiteľné, len útržky)* ju nechali?. zviazané ruky mala stále, a potom keď .. prišiel s ňou do auta, oni ju celkom neobliekli .???. tam položil a potom sme išli, nastúpili sme do auta a odišli sme preč, ja som chcela ísť domov, že ja idem do Nitra. No a *(chvíľu je ticho)* tak sme šli v aute
 M2: Kto tam bol?
 Z: *(nezrozumiteľné meno)*
 M2: *(nezrozumiteľné)*
 Z: *(nezrozumiteľné, len útržky)* alebo Fero Čerman
 M2: nekričala?
 Z: potom nie už
 M2: No a čo jej povedali?, potom kde ju dali? alebo čo jej
 Z: potom, no, že ju zavezu domov. Potom mňa, išli sme do Nitra, Mňa vyložili a nebolo to pred domom. Ja
 M2: No dobre ale, ešte, to ste už ďalej. Ste ju naložili no a čo potom? ste odtiaľto voľáko odišli? spolu? všetci? Aj ona tam bola s vami v tom aute? Zviazaná? Teraz, ale predtým kde mala? Aké veci mala u seba?
 Z: *ticho, neodpovedá*
 M1: mluvte hlasitěj, já špatně slyším
 Z: mne sa zdá, že jej dali len ten pullover, ktorý mala na sebe
 M2: a farbu pulóvra, pamätáte sa na farbu?
 Z: takú... to ja už neviem
 M2: no dobre neviete?, však ste boli vo.. a kde ste išli ďalej?
 Z: No my sme išli do Nitra
 M2: a ona bola v aute?
 Z: áno a mňa vyložili v Nitre a odišli do Bratislavy *(nezrozumiteľné, len útržky)*
 M2: a čo povedali kde idú? kde ju zoberú?
 Z: že sa ešte oni sa budú vracat' *(nezrozumiteľné, len útržky)*
 M2: Kde?
 Z: To nehovorili, 50 m k Rajnerovmu v...*(nezrozumiteľné, len útržky)*
 M2: koľko ste toho vypili?
 Z: neviem, celkovo koľko sme vypili?
 M2: uhm
 Z: Jeden rum. Celkovo koľko sme vypili?
 M2: tak sa musíte na všetko ... tak vy tvrdíte, že v tom aute ona sedela až dovtedy, kým vy ste neprišla domov?, určite? Pretože viete, ak to, oni budú tvrdiť, že aj vy ste tam bola prítomná ešte a potom vás zobrali do auta
 Z: neviem, tam ma vyložili
 M2: tak hovoríte, že bola zviazaná, bielou nejakou, špagát, kde zobrali ten špagát alebo čo?
 Z: oni ten, tam našli na tom byte, lebo v tom aute ju držali len tak rukami a potom v tom byte našli niekde ten špagát

- M2: no a ten byt? keď hovoríte, vy ste odišla s kým to? s Čermanom do druhej izby, nie?
 Z: **áno**
- M2: To znamená, že kde? do prednej? alebo dozadu?
 Z: **no tak**
- M2: podlhovastý byt, barák to bol? tak vy ste išli kde doľava, doprava?
 Z: **no my sme tam najprv sedeli a potom sme išli odtiaľ do tej vedľajšej izby a to sa tam išlo z jednej izby do druhej**
- M2: Takže povedzme tak, že dve izby boli, no čo vás tak zaujalo, povedzme, v tom byte? Voľačo takého, čo? Čo ste si všimli?
 Z: **(dlhšie ticho) nič také**
- M2: nejaké aspoň gauč, posteľ, stôl, v stole.. na stole, alebo popolník alebo obraz nejaký taký, alebo luster alebo voľačo
 Z: **ja si už nepamätám niečo také čo by ... (nezrozumiteľné, chyba pásky)**
- M2: ... na gauči alebo na posteli? alebo na válende?
 Z: **taký gauč to bol**
- M2: tak kde ste vy boli s Romanom Čermanom?
 Z: **nie, tam, kde bola tá ...**
- M2: to bola obývačka?
 Z: **to bol taký**
- M2: obývačka? a z tej obývačky sa išlo ako do spálne? vy ste boli v spálni s Čermanom?
 Z: **nie, to bolo tak isto ako zariadené ..(nezrozumiteľné)....**
- M1: prosím vás, mohla by ste mluviť trochu hlasitěj? ďakujem
 M2: no takto, hovoríte že nič, na nič sa nepamätáte čo by tam bolo ako takto?
 Z: **tak**
- M2: a kto hľadal ten špagát?
 Z: **(ticho) ten špagát? (dlhšie ticho) ja si myslím, že oni dvaja, ja som bola s tým Ferom Čermanom, kým jeden, jeden tam s ňou bol, že tam pri nej sedel, niektorí z tých dvoch**
- M2: no keď ju chceli znásilniť, nemala zviazané ruky, tak by musel, pretože však **1,50,25**
 Z: **no, niektorí z tých dvoch to bol**
- M2: kde našiel ten špagát?
 Z: **neviem, v predsieni, alebo v nejakej skrini, alebo čo (nezrozumiteľné).. s Ferom Čermanom**
- M2: no tak, tvrdíte toľko, že keď ste boli, skončili svoju robotu, vypili ste čo ste mali, ste odišli spoločne s autom a táto nebohá nevystúpila z auta, najprv vás dovezli domov
 Z: **áno**
- M2: a potom až ona, odišli, nevíete kam
 Z: **odišli, neviem kde**
- M2: uhm, a čo oni pritom povedali, že ju niekde zavezu, alebo čo?
 Z: **neviem, ona sa pýtala, že kde teda mienia odvieť, sa bála ich, ..(nezrozumiteľné) sama. A oni povedali, nech sa o to nestará**
- M2: a na nej okrem? čo ste na nej ako na osobe, alebo na šatách tak všimla, na čo sa tak pamätáte, čo ona alebo vlasy aké ste si všimla?
 Z: **vlasy mala čierne a viem že mala lepšie...celkom pekné (nezrozumiteľné)**
- M2: keby ste videla fotografiu by ste ju spoznala?
 Z: **no teraz by už vyzerala inak (nezrozumiteľné) moja kamarátka ona...**
- M2: aké? dlhé vlasy mala? krátke?
 Z: **krátke. a tak čo mi tá kamarátka ukazovala tak tam mala dlhé (nezrozumiteľné)**
- M2: vy osobne ste robila niečo? okrem toho, že ste sedela vo voze a že ste tiež tam pila a bola s tým Čermanom, robila ste niečo? pre to aby ona bola znásilnená alebo odvezená, nerobila?
 Z: **ja som na tom (nezrozumiteľné), ja som vám to aj hovorila, že mne to nebolo jedno**
- M2: Je to ona? je to ona? Prosím? Bezpečne poznávate že je to ona? a nebolo vám tak ľúto keď ju
 Z: **no veď ja som im hovorila, že nech ju nechajú tí chlapi, že to nemá význam, že aj tak sa na to príde, a že to nemá cenu a oni si nedali povedať, už mali aj vypité (nezrozumiteľné)**
- M1: v čem to děvče bylo oblečeno?
 Z: **toto si.. , viem že mala nejaký pulóver, nohavice, (nezrozumiteľné) fakt si nepamätám**
- M1: co nesla v rukou?
 Z: **a v rukách, takú tašku, takú väčšiu mala**
- M1: akej farby?
 Z: **taká tmavšia to bola**
- (dlhá pauza, ticho)*
- M2: **tak hovoríte na ten dvor, alebo na ten byt sa moc nepamätáte, nič vás tam nezaujalo, nič?**
- M1: byl okolo plot, nebe nebyl plot? Zahrádka nějaká
 M2: otvárali vrátka, neotvárali?
 Z: **taká to bola taká bránka, a tu boli schody ...**
- M1: zepředu vchod, nebo z boku?
 Z: **tak z boku**

- M1: z boku vchod
 Z: také asi tri schody
 M2: by ste ten byt spoznala?
 M1: poznala vy jste předtím Bratislavu, anebo? blíže?
 Z: nie, ja som tam bola akurát ...*(nezrozumiteľné)*
 M2: mohlo to byť tak v strede Bratislavy, alebo
 Z: nie!, tak to bolo takto na kraji Bratislavy
 M2: tak približne, išli ste smerom na Zlaté Piesky alebo na Pezinok, alebo na Malacky, alebo...
 M1: do stredu mesta jste jeli?
 Z: do stredu, do stredu mesta, ale to sme išli sem
 M1: z levé strany, nebo z pravé strany
 Z: neodpovedá
 M1: vy když jste vyjžděli od těch Mlynů
 M2: tak například Raču poznáte? Neviete kde je ani vôbec? Vajnory povedzme
 Z: No! To viem asi ktorým smerom
 M2: tým smerom ste boli asi? alebo niekde viete kde to? Takže neviete ktorým smerom?
 M1: nějaký takový orientační bod, velké baráky, tam třeba Slovaft kurí, nebo já nevím, tam jsou Zlaté písky jezero, ne?
 Z: nie
 M1: kde jste kupovali to víno? Kde to bylo?
 Z: to bolo niekde v meste, to bolo asi tam, kde bývajú tí, z Obchodnej sa niekde šlo do nejakej uličky, alebo tam niekde to bolo, tam asi jak je Centrum alebo tam nižšie to bolo
 M2: a odtiaľ ste potom ešte ďaleko išli do toho baru?
 Z: takých čo ja viem desať minút, patnáť
 M2: a ten barak vypadal, že ako tam žijú, čo ja viem, nejaká rodina že tam žije ako manželia, alebo len tak, nejaký taký ako?
 Z: tak nebol tak nejak veľmi prepychovo zariadený alebo 1,56,45
 M2: nie tak myslím, ale jak keby to tam mala rodina, alebo že by to prepožičovali ten byt, alebo jak, podľa vás...
 Z: taký to bol..*(nezrozumiteľné)* takého typu zariadené ako... *(nezrozumiteľné)*
 M1: koberec tam byl
 Z: áno
 M1: jaký?
 Z: ticho
 M1: a do toho bytu se šlo přímo z chodby, nebo přes kuchyň?
 Z: cez chodbu
 M1: přes chodbičku? kam? přímo do pokoje?
 Z: áno, áno priamo tam
 M1: a kuchyň byla kde?
 Z: a kuchyňa
 M1: byla ste tam na wc?
 Z: bola som tam
 M1: a jaký tam bylo wc?
 Z: také, také murované ...
 M2: na dvore, alebo vnútri?
 Z: vo vnútri
 M1: samotný wc, nebo tam ještě něco bylo?
 Z: samotné WC
 M1: jenom samotné WC
 M2: no a? keď ste už po tom všetkom nasadli do voza, tak ste ešte išli dlho cez Bratislavu, myslím ako cez tie nejaké ulice alebo sa vám zdalo že ste boli už vtedy na kraji Bratislavy?
 Z: nie, išli sme my nejak tak že... prišli sme nejak tak do mesta, a potom sme išli až tak nejak na *(nezrozumiteľné)*
 M2: smerom na ..., a potom ste išli smerom na Zlaté Piesky
 M1: a bylo to daleko? k tým Zlatým Pískam tam od toho baru? Bylo to dál, než z Mlynské doliny tam do toho baru ...než jste šli z Bratislavy ven potom?
 Z: ako myslíte? z Mlynskej doliny tam?
 M1: jestli bylo do toho baru dál, než z toho baru ven mimo Bratislavu?
 Z: Áno... na Vajnorskú
 M1: No nespomínate si nějaký bod, kudy jste projížděli?
 Z: nespomínam si, rozprávali sme sa tam
 M2: a ona nič nehovorila v aute?
 Z: neodpovedá
 M2: tam sedela, normálne vzađu? tak ste ju viezli?, neoblečená? tak sedela? vôbec ste sa nebáli, že keď vás príslušníci chytia? ona sedela kludne? medzi vami?

- Z: ale ona bola byť myslím predtým (*nezrozumiteľné*) **sukňu takú mala oblečenú, naboso (*nezrozumiteľné*)**
- M2: no však pili aj Roman aj všetci... nie? ste tvrdila, že boli agresívni, a vôbec nemali strach? kľudne išli po hlavnej ceste a tak? ... normálne do Nitra? Nikdo vás nestaval? Čo vám rodičia povedali doma, keď ste prišli tak v noci domov?
- Z: **som povedala, že som bola v Bratislave, že som sa tam zdržala**
- M2: no a jak ste prišla domov? čo ste im povedali?
- Z: **že som sa tam zdržala, že som prespala u kamarátky**
- M1: a s kým ste hovorila? s rodičmi?
- Z: **s mamou, ja mám len mamu**
- M2: takže, po tú dobu, jak vy ste, kým ste tam bola prítomná sa udialo len to, čo hovoríte?
- Z: **áno**
- M2: neviete kde ju dali, kde odviezli absolútne nič? a je to čistá pravda to, čo ste hovorili? nie že ju budete meniť zas
- M1: **takže není to pravda, co jste původně říkala mně?, že jste se někde zastavili a jeden s ní šel**
- M2: **lebo aj tak to vyjde najavo, aby potom nehovorili, že? rozumiete?**
- Z: **áno**
- M2: pretože, pre mňa je to divné, pre mňa, oni vedia viac, pretože oni na tom priamo robia už nejaké dni, ale pre mňa je to divné: tak ja odídem z Bratislavy do Nitra a z Nitra sa potom ešte vrátim, tak jak ona, ??? ... z cesty?... niekde ju ako zabili? Rozumiete? Pretože z Nitra? tak..viete? Všetky vy ste sama povedala, že viete asi kde bola nájdená, nie?
- Z: **áno**
- M2: Viete kde bola nájdená?
- Z: **niekde pri Senci**
- M2: no, tak si predstavte, z Nitra sa vrátim do Senca, alebo keby, viete, však to je predsa, to sú kilometre, takže, ja vám všetko uverím, to čo je tu, rozumiete? pokiaľ pravda, nevyplývajú okolnosti, že niečo ste nezamlčala alebo na niečo si nespomenula, pretože nemusíte si tak na všetko, do .. človek zabudne, ale o to sa mi jedná, o to sa tu jedná, rozumiete?, že keď ste išli
- Z: **áno, ja vám rozumiem, (*nezrozumiteľné, hluk električky, počuť len útržky*) vracali..??? ale toto, čo s ňou urobili to ja už neviem, keď niekde sa stavili, tak musí niekto vystúpiť s ňou**
- M2: no **2,02,30**
- Z: **a musí to byť niekde na nejakom mieste, toto ja si nepamätám, že by sme voľakde zastali alebo čo**
- M2: **pretože tu o to sa jedná, rozumiete? vy tvrdíte, že nič ste nerobila, len toľko, že ste tam s nimi pili a boli pritom oné, že ste boli pritom s Čermanom, to nás nezaujíma, to je vaša osobná vec, rozumiete. Tak pokiaľ ste bola prítomná vo voze keď vystúpila, tak aj to treba povedať, pretože zbytočne by sme vám potom upodozrievali, že nehovoríte až tak pravdu, pretože, rozumiete? tu, tu sa musíte vžiť do tej situácie, že oni sú zodpovední za to. A keď oni to budú hájiť tak povedia, nech nehovorí, nech nekecá voloviny, pretože bola tam, keď...**
- Z: **(M2 jej skočí do reči a nedá sa rozumieť, až nasledovná veta) ...čo s ňou urobili to už neviem**
- M2: pretože to viete, že
- Z: **tam, jak potom... čo sa s ňou stalo, to (*ticho*) to vôbec...**
- M2: tak vy tvrdíte, že, koľko ste vypili?
- Z: **4 deci alebo 6 deci**
- M2: štyri deci?
- Z: **Tak možno šesť.**
- M2: to bolo všetko, čo ste celý večer pili, to znamená, že napitá ste nebola?
- Z: **nie**
- M2: pamätáte sa, inak na..?
- Z: **..pila (*nezrozumiteľné*)**
- M2: áno, vy ste nepomáhali držať ju, ani priväzovať, ani pri znásilnení, nič?
- Z: **nie**
- M1: a jak ji přivázali, uvázali?
- Z: **no ruky jej zviazali**
- M1: jak?
- Z: **tak, dozadu**
- M2: a to jak asi, ten špagát jak vypadal, jako čo ja viem ... viete, družstevníci používajú, alebo to bolo, nejak niečo, približne čomu sa to podobalo?
- Z: **také na prádlo, taká**
- M2: šnúra od prádla? A to celú ju obmotali aj tou celou šnúrou, alebo jak?
- Z: **neodpovedá**
- M1: vy sama jste pani doktorko něco hovořila o tom, že konkrétně, ona říkala, že někam chce jet, nebo tak něco? Kde chtěla jet ona?
- Z: **ona chcela ísť ... oni sa jej smiali a ... (*nezrozumiteľné*) do Košíc, tam niekde na východ .??.**
- M2: za kým?
- Z: **za.. buď za tým svojim fešákom, alebo za starými rodičmi**
- M2: plakala?
- Z: **plakala, ...no ona bola práve vychystaná na tú cestu**

02,03,25

M2: **no a vy ste mě říkala říkala o tom, o tom, tam to není vyjasněné, jak tady říkal soudruh, že že cestou někde zastavili, někde na... jeden s ní vyšel ven a pak se vrátil sám, bez ni**

Z: *(nezrozumiteľné)*

M1: ale něco ste hovořila o tom, že snad někdo vám říkal, abyste byla .. nebo nějak tak

M2: no, toto by ma ešte zaujímalo, takto, neviem, že jak sa to, no celá vec, nevíete?

- koniec kotúča? - vystrihnuté

M2: **no a potom keď tieto ženy, alebo kto, no veď oni, keď vám povedali, že bola zavraždená, tak vy ste si nemysleli na to, že to tá žena, ktorá tam vtedy bola?**

Z: **nebrala som to nejak, že by to mohla byť tá**

M2: áno, a potom?

Z: **no a potom, potom to nejak ... na mesiac som v škole, .. tam mala vyvesenú tú fotografiu a tam .. tie dlhé vlasy ... takáto páska??? bola ... tam som si potom uvedomila, že *(nie je rozumieť)***

M1: tak jste si uvědomila, že to byla ona. Nikdo s vámi nemluvil ohledně toho, abyste byla potichu anebo něco?

Z: **nie**

(pauza)

M2: no a keď o tomto tak hovorili tie vaše kamarátky a už keď ste si uvedomila, že to vyzerá byť ona, potom čo?

Z: **tak ja... *(hluk, buchot)***

M2: tak jak to bolo potom?

(M?: tak volala vás Mařenka a slabo je počuť tá Praha akosik... M2: ja som, nech zavolá neskoršie, dobre?)

M2: čo bolo potom?

Z: **potom *(počuť škripanie)* viete ja som vedela o tom, že ju znásilnili a viacej som nevedela, tak som to tak veľmi, neviem, nebála, ale nič viac o ostatnom som nevedela, *(nie je rozumieť, počuť splachovanie)***

M2: **tak oni vám nič nepovedala, vy aby ste?**

Z: **nie**

2,08,30

M2: nehovorili o tom, alebo niečo? a oni sa vôbec nebáli, že by to mohlo prasknúť alebo jak? Tak vám verili?

Z: **ja si myslím, že *(nie je rozumieť)***

M: no, vy jako..prosím vás, ten Roman vám říkal, aby jste na všechno zapoměla ??? ... za jak dlouho? potom?

Z: **no to, čo ja viem, to mohlo byť tak *(nie je rozumieť)* alebo tak nejako**

M: toho roku?

M2: toho roku?

Z: **nie tohoto roku**

M2: nie, no toho roku

Z: **no toho, toho**

M2: pripúšťate sama, podľa vás

Z: **to sa nedá, lebo, tak na začiatku leta**

M2: a to auto bolo čie?

Z: **no to auto - *(nezrozumiteľné)***

M2: uhm

M: a už jste někdy jela s Romanem v autě?

Z: **áno**

M2: takže poznáte inak to auto?

M: jak bylo vybavené vevnitř? Myslím potahy, nebo něco zvláštního tam bylo?

M2: on ten Roman bol ženatý? alebo čo?

Z: ***(nezrozumiteľné)*, ale viem, že on ma viezol ..???**

M2: a Čerman? a ten bol slobodný vtedy?

Z: **aj ten**

M2: aj ten Kocúr?

Z: **ten Kocúr, to neviem on, či už bol ženatý, alebo sa potom krátko na to**

M2: tento Čerman tu študoval?

Z: **áno**

M2: aj Roman?

Z: **Roman v Prahe študoval, a predtým on bol na nejakej stavbe...**

M2: v tom čase tu študoval Čerman, v tom čase? alebo už bol vyštudovaný?

Z: **nie, už bol, už bol v Bratislave**

M2: Čerman?

Z: **nie, Čerman nie. Ten Roman.**

M2: Čerman tu študoval?

Z: **on myslím, aj skončil vtedy, alebo tak nejako**

M2: a to ktorí z týchto má svokra...

Z: *(potichu)*

M1: prosím vás, mluvte nahlas, není slyšet, mluvíte moc potichu, nezlobte se

Z: *jáj, no ja som hovorila, že ten Fero Čerman bol v poslednom ročníku, že to bolo na konci, tak nejako to bolo ... (nezrozumiteľné)*

M1: jak byli oblečení Roman, Čerman a ten Kocúr, jak byli, v čem byli oblečení?

Z: *Roman mal nejaký taký riflový oblek*

M1: farby?

Z: *modrý aspoň tak sa mi zdá, lebo on tak väčšinou chodieval vždycky tak poobliekaný a ten Čerman a tento Kocúr mali niečo bledé, také jak svedlobledé (nezrozumiteľné)*

M1: a Kocúr?

Z: *aj Kocúr, košelu (nezrozumiteľné)*

M2: Tak vy tvrdíte, že takto je to skutočná pravda, jak je, nevíte kde ju odviezli:

Z: *neviem kde ju, to už fakt neviem kde ju*

M2: ale toto je pravda, tak jak ju zobrali, vtiahli ju do toho auta, dovezli na ten byt, toto je skutočná pravda, skutočne, chceme od vás len to, čo je skutočná pravda. k téme. Jediné nám pomôcť môžete teraz, pretože, trochu klamete aj vy, to viete, my vám to môžeme zohľadniť, treba povedať všetko, pretože

Z: *no teraz už som, tú skúsenosť...tak, že keby mi niekto z týchto telefonoval, alebo že by som sa s nimi rozprávala v súvislosti s tým.. tohoto Kocúra, toho som už nevidela strašne dávno, odvtedy, čo som...*

M2: a ktorý? ktorý ju, jej zviazal tie ruky? alebo

Z: *(ticho) myslím ten Roman s tým Kocúrom*

M1: kdo?

Z: *ten Roman s tým Kocúrom*

M2: Čerman bol s vami?

Z: *áno*

M2: nikdo iný okrem vás, Romana, Kocúra a Čermana nebol? *(nezrozumiteľné)* ani vám nepovedali, že čí je ten barák, alebo odkiaľ majú kľúč? Nepovedali?

Z: *neodpovedá*

2,14,04

M1: snažila jste se té dívce nějak pomoci?

Z: *ja som, takto, ja som skôr tak ich upozorňovala, že nech to nerobia, lebo oni boli dosť takí agresívni, tak ..*

M1: i vůči vám?

Z: *aj voči mne (nezrozumiteľné)*

M1: v té době, když *(nezrozumiteľné)*

Z: *tak, že ma odsotili a nech sa do toho nestarám.*

(kratšie ticho)

M2: tak hovoríte to auto bolo akej farby, bielej alebo ako?

Z: *bielej*

M2: biele?! a značka?

Z: *ako myslíte? typ?*

M2: *áno*

Z: *také väčšie, mohol to byť žiguliak (nezrozumiteľné)*

M2: uhm, to v žiadnom prípade ona, vtedy keď nasadli, nebola povedzme v kufri, sedela normálne na sedadle na kraji, a kde mala batožinu? alebo tašku?

Z: *(nezrozumiteľné)*

M1: *(nezrozumiteľné)*

(pravdepodobne jej ukazujú obrázky áut)

M1: já vám ukážu některý podobný

M2: typy vozidla....

Z: *no, takéto niečo, buď takéto, takéto sa mi zdá*

M2: takže podľa vás žigulák

Z: *podľa mňa také, ten typ*

M1: čí to bylo auto? Romanovo?

M: Romanove

M2: Tak vy ste ich upozornila, aby tam nerobili s ňou nejaké toto, mala ste vypité, odsotili vas, robili

M: ale vy ste tam bola prítomná vtedy, nie?

Z: *no vtedy áno*

M2: keď ju zviazali, alebo vtedy keď ju znásilnili?

Z: *nie, jak ju znásilnili, to som nevidela, to som bola vedľa*

M1: takže, kdo ju vázál?

Z: *no, oni dvaja*

M1: kdo?

Z: Roman a Kocúr

(chvíľu je ticho)

M: Skutočne, z toho bytu sa nepamätáte už na nič?

M1: jak tam byl uspořádané....?

Z: neviem, fakt

M1: povezte, byli tam skříně,

Z: taký gauč

M1: příborníky, stoly, židle? křesla, obrazy, no květiny?

M: kdo bol v té hospodě pro to víno?

Z: no Kocúr sa mi zdá, že to kupoval

M: a kdo ještě?

Z: neodpovedá

M: sám?

Z: myslím, že sám

M2: koľko toho asi kúpil?

Z: ja neviem, .. 4 litre alebo tak nejako

M2: a vôbec sa nepodarilo, že by naliať do úst

Z: tak čiastočne

M: čiastočne?

M1: oni ji to násilím lili do úst?

M2: jak bola zviazaná?

M1: a kto to...?

Z: oni dvaja, Roman a Kocúr, Čerman ten...

M1: *(nezrozumiteľné)*

Z: no, to nie v aute, to až vtedy keď sme tam boli

M2: hovoríte, že mala niečím zapchaté ústa alebo niečo. Nepamätáte sa, čo to asi mohlo byť a akej farby?

Z: kapesníkom to mohlo byť, tak aby nekričala

M1: čím? kapesníkem?

Z: také niečo

2,18,24

M1: zacpané, ten kapesník by asi jaký?

Z: taký väčší

M1: spoznala by jste?

M: a či?

M: či to bol kapesník?

Z: to už vám neviem povedať

(škrípanie stoličiek, chvíľu je prestávka)

M2: a kedy ten špagát použili na ňu? alebo?

Z: oni tam, oni tam prišli s takým odstrihnutým *(nezrozumiteľné)*

M1: jak bylo vidět...?? A vy říkáte, že to byla šňůra na prádlo, nebo něco takového?

Z: také niečo to bolo, nebol *(nezrozumiteľné)*

M1: Uhm, a nepřivázali ji potom třeba potom v autě k něčemu, aby se neházela?

M2: ani o stoličku nebola uviazaná? Kde sedela? Nebola vzadu priviazaná? Len ruky mala vzadu priviazané?

M1: Na čem ji měli položenou?

Z: neviem, ležala pri tom

M1: a měli ju svlečenú nějak?

Z: *(ticho)* len zospodu

M1: na vrchu ne?

Z: neodpovedá

M1: a když ju vezli v autě, byla svlečená? nebo byla už oblečená, nebo nechali ju tak a jen ju tak dali do auta jak byla?

Z: tak ju tam dali *(nezrozumiteľné)* myslím nohavice či sukňu jej tam dali

M1: na holé telo? Kalhotky neměla, na holé tělo ji to jen navlékli.

Z: neodpovedá

M1: a ona jim říkala, že to oznámí?

Z: áno

M1: Co?!

Z: áno, že čo sa jej stalo *(nezrozumiteľné)*

M1: Plakala. Nepoznala někoho z nich ona?

Z: myslím, že nie

M2: a koho nápad bol? keď vy ste ešte tam len tak sedela ..., keď sa pohli, tak koho nápad bol, čo ja viem, že tam ona len tak stála sama a že ju vtiahli do auta?

Z: to si nespomínam

- M1: nepamätujete si tenkrát, jaké bylo počasí když se to stalo?
 Z: **myslím tak, že bolo sucho, lebo bol ten prach**, tam bol na tej zastávke ...
 M1: Kolik lidí tam bylo na zastávce?
 Z: **nebolo tam veľa ľudí**, *(nezrozumiteľné)*
 M2: A oni sa vôbec nebáli, že, čo ja viem, že to uvidia ľudia?
 M1: A nevíte kde tam bylo na parkovišti to auto? Ja vám ukážu to parkovisko, jo? Kde stálo to auto, odkud jste vyjízďali.
(buchotanie) Tuto někde... tady na zástavce ... odkud jste vyjízďeli?
 Z: **tu niekde** *(nezrozumiteľné)*
 M: A kde ste ju vzali do auta?
 Z: **a tuto sme išli potom tadiaľto, tadiaľto** *(nezrozumiteľné)*
 M1: tady někde?
 Z: **áno**
 M1: nemůžete označit již to auto kde stálo? ... na parkovišti?
 Z: **tu niekde**
 M1: **pak už jste nikoho nepotkali, když jste jeli? .????.. třeba se s někým srazit**
 Z: **neodpovedá**
 M1: tak tady někde se to stalo?
 Z: **... takto vyššie** *(nezrozumiteľné)*
 M1: někde u té zastávky?
(dlhšie ticho, šuchotanie, buchot)

- M1: Nebojte se, pani doktoro nebojte se.
 Z: **ja... neviem... povedať** *(nezrozumiteľné)*
 M1: Nebojte se, my když vám, my vám, nechcem na vás pôsobiť nějak ... povinnost vaše je vše vysvětlit ... *(škřípanie stoličiek, dverí)*
 M: nemáte hlad? prosím
 Z: **už by som bola najradšej keby to bolo** *(nezrozumiteľné)*
 M: kávu, čaj?
 Z: *(nezrozumiteľné)*

- dlhšie ticho* 2,24,05
 M: *(nezrozumiteľné)* pamatovat ten byt jak vypadal? ... závesy ... svetlé ... tmavé
 Z: **neviem**
 M1: vy si tedy nepamätujete v tom bytě co... co vás tak zaujalo. Když jste vešla do bytu, tak vás něco zaujalo, to víte, jste ženská, nádobí, knihy, suveníry
 Z: **neodpovedá**
 M1: a jaké tam bylo světlo? silné? ???
 Z: **také normálne**

- precvaknutie pásky (rozhovor medzi M)

- M1: kde jste si odložili svoje věci?
 Z: **na vešiak**
 M1: kde?
 Z: **tam v tej predsieni**
 M1: v předsíni. To byl takový věšák jako tady, nebo?
 Z: **nie, tak na stene**
 M1: na stěně. A už tam byly předtím nějaké kabáty, nebo něco, nebo to bylo prázdné?
 Z: **to neviem, ale myslím, že nic... keď sme odchádzali .. akurát** *(nezrozumiteľné)*

- precvaknutie pásky

- M2: kde sme to prestali, no nič, takto, aby sme sa dohodli, dobre? Predtým, ako som začal s vami hovoriť, som vás poučil že musíte vypovedať pravdu, áno. Teraz mi povedzte, ale skutočne úprimne, či toto už je úprimná pravda, skutočná
 Z: **áno**
 M2: **čo ste tvrdili teraz, pretože tu musíte brať ohľad aj na to, že tu sú zodpovední títo chlapi, za ten skutok, čo spáchali. To znamená že v prípade, že by to nebola pravda, čo ste tuto hovorila, tak by ste mohla byť stíhaná za krivé obvinenie. Rozumiete čo to je?** Ten človek keby to neurobil a vy ste si to vymyslela, tak by ste bola stíhaná za krivé obvinenie a to je, to je trestné. Tak za to, aby ste vedela, že, aj musíte vypovedať pravdu, po jednej stránke, nič nezamlčať, nič nepridávať, nič neuberať a po druhej stránke nesmiete niekoho obviňovať z toho čo neurobil, tak by som sa, aby sme zbytočne nepreťahovali dlhšie ten náš rozhovor, aby sme niečo napísali, aby ste sa mohli vyspať aj vy aj my, tak vás, chcem počuť od vás či je to skutočne tak, jak ste to tvrdila teraz!! predtým jak som odišiel von, že ste tam bola prítomná a že to

urobili títo ľudia, a že to bola támtá Cervanová, že ste ju spoznali podľa tej fotografie a tak ďalej. Bez nejakých výmyslov. Tak sa k tomu vyjadrite, dobre?

Z: *mlčí, neodpovedá*

M2: A skutočne. pretože hovorím, musíte vypovedať pravdu, tak to je automatické a ďalšie nesmiete obviňovať takých, ktorí to skutočne nespáchali keď, keď to neviete. Keď áno, keď je to tak, jak ste hovorili, tak ste beztretná, aj ani za krivú výpoveď nemôžete byť trestne stíhaná, to napíšem do protokolu pravda, ani za krivé obvinenie. Takže to treba mať na zreteli, takže k tomuto sa vyjadrite, čo je pravda, Dobre?

Z: *mlčí, neodpovedá*

M2: Počúvam! Poučeniu dúfam, že ste porozumeli? Ani krivo obviňovať, ale ani krivo vypovedať.

M1: prosím vás, mluďte hlasitěji..

Z: *(nezrozumiteľné pre hluk).... ja sama neviem čo dodať...*

M2: no dobre, ale tak, ja chcem, nemáte, no dobre, povedali ste veľa toho a treba sa spýtať či je toto pravda, čo ste teraz tvrdila, ale, a to, čo ste tvrdila pred kolegami, alebo je to pravda, čo ste len predou mnou tvrdila teraz.

Z: *(nezrozumiteľné)*

M: mluďte nahlas, ja nič neslyším

Z: *(nezrozumiteľné)*

M2: Toto? toto, že ste bola prítomná

Z: *áno*

M2: a že ona tam bola znásilnená, to je skutočne pravda? Pretože, to viete, že aj ostatní sú tu, takže, budete aj konfrontovaná, z očí do očí a keby ste náhodou krivo obvinila, tak. Treba, skutočne tak jak to bolo.

Z: *ticho, neodpovedá*

M2: vám sa nič nemôže stať za to. Ale treba, hovorím, skutočne, aby sme to zbytočne nerozťahovali.

Z: *neodpovedá, plače*

M2: Tak jak to bolo? Takto! je to pravda, jak ste tvrdila naposledy, že ste bola prítomná a oni to spáchali? Áno?

Z: *neodpovedá*

M2: A k tomu by sme mi ešte čo pove-, dodali? Z toho? Keď ste odišli z toho bytu?

Z: *k tomu neviem*

M2: neviete kde ju dali?

Z: *to neviem*

M2: Až do Nitry sedela s vami v aute!?

Z: *neodpovedá* 2,30,20

M2: neprikyvujte, povedzte áno alebo nie

Z: *áno*

M2: takže môžeme začať s tou... áno? Napíšeme to všetko, čo ste povedala, podpíšete a...

Z: *mlčí*

M2: hm?

Z: *to ja sa budem akože teraz rozprávať s tými osobami?*

M2: ...

Z: *či ja sa budem teraz rozprávať s tými osobami*

M2: to, podívaj sa, to rozhodneme, keď budete hovoriť pravdu, a skutočnosti také, ktoré dosvedčujú že áno, tak nebudete hovoriť. Záleží všetko na vás. Ale skutočnú pravdu, pretože keď to dáme na papier, tak už tam ... nebude a keď budete krivo vypovedať, alebo **krivo obviníte niekoho tak za to ste trestná**. Zodpovedná za to. Takže takto.

Z: *mlčí, plače*

M2: Tak, aby sme tu dlho nesedeli a nenaťahovali čas, vy sa môžete ísť vyspať, ... aj my, tak ... sa vyjadrite, či je to pravda ešte raz, budeme písať, napíšeme, podpíšete a hotovo.

Z: *neodpovedá, plače*

M2: Ale bez vymýšľania, pridávania alebo uberania. Jak je to skutočne.

Z: *neodpovedá*

M2: Bez nejakého takého, čo ja viem, napätia, že sa nás bojíte, alebo, to len za to som povedal, alebo hento, alebo, alebo tým že ste kamarádi, alebo ... takže tak

Z: *neodpovedá, vzdychá s plačom*

M2: Ja viem, že je vám to nepríjemné, ovšem ... pokiaľ ... ste tam bola ... prítomná

M1: čeho vy jste se bála?

Z: *neodpovedá*

M2: vy sa bojíte ich?

Z: *s plačom nie*

M2: áno!? čo vám oni môžu urobiť?

M: nič!, nič vám neurobia

M2: no povedzte! čoho sa bojíte? Kludne, však, tu sme z bezpečnosti, môžete povedať, čo! Keď sa ich bojíte, tak vám niečo povedali, že... že čo?

Z: *neodpovedá*

M2: Prečo sa ich bojíte?

Z: *že mi môžu to urobiť (nezrozumiteľné)*

M2: Prečo? Za to že oné, že to vyšlo najavo? áno?

Z: *neodpovedá*

M2: Len toho sa bojíte?

Z: *uhm*

M2: Ak je to skutočne pravda tak jak ste tvrdila, tak sa nemusíte báť.

Z: *plače*

M2: Tak?!

Z: *neodpovedá*

M2: A vtedy ste sa nebála? Keď ste tam bola prítomná?

Z: *s plačom Nie*

M2: Nebála. Teraz sa bojíte? Za tie roky, čo sa ťahali od vraždy ste sa nebáli?

Z: *s plačom Nie*

M2: Prečo?

Z: *neodpovedá*

M2: Prečo?!

Z: *neodpovedá*

M2: Však to uzavrite!, však ... tak sama sebe nepomôžete keď budete vzdychať a toto .. To čo tu poviete a čo ste nám povedali, to sa oni nedozvedia, to sa nemusíte báť. A to, skutočnosť, keď to oni ako spáchali tú vraždu, tak to sa im dokázať dokáže. Aj bez vás.

Z: *ticho, neodpovedá*

M2: Ono, tak úplne zbytočne ani vy nie ste tu, ani ďalší tu neboli a ešte ďalší, ktorí dojdú. My ich nechytáme na ulici len tak, podľa, keď sa páči tak ho dotiahneme alebo nepáči tak zas ho dotiahneme. To nejakú súvislosť musí mať.

Z: *neodpovedá*

M2: Takže, ak sa len toho bojíte ..., pred čo ja viem hodinou dvoma ste sa bála nás, teraz sa ich bojíte, prečo?

Z: *neodpovedá*

M2: To potom ja by som sa musel báť každého, ktorého som tuto spracoval a viete koľko ich už tu bolo? Som mohol povedať, niekto bol zavretý 10 alebo 15 rokov, alebo ho obesili. Prečo? Ja som tým nič nespáchal ani vy. Čo sa vy máte báť?

Z: *dlhšie ticho, neodpovedá*

M2: Ja by som pokojne, keď skutočne je to tak a že vy figurujete tuto úplne cez vraždu nevinne tak by som sa nikdy nebál! Pretože ja som nič nespáchal a čo sa má stať? **2,36,35**

M1: a udělali jsme všechno pro to aby vyšla pravda najevo

M2: No a nie, jak ja můžem, ja neviem, ja by som nevedel spávať keby som vedel o niečom a by sa ma pýtali a by som nepovedal, ja neviem, no možná... ja som taký - ovšem, no raz sa na to príde, však my sme objasnili také vraždy čo dvadsať rokov, pred dvadsiatimi rokmi boli, no načo.

Z: *mlčí, neodpovedá*

M2: Koľkých odsúdili, tak potom tí ich svedkovia alebo spolupáchatelia by sa báli, že až ich pustia z basy alebo čo - nikomu, komu? Ja sa nepamätám že by niekomu niekto niečo urobil. Vy sa pamätáte? Budú radi, až prídu von z basy, že budú žiť, nie že by vám niečo urobili.

M1: *(nezrozumiteľné)*

Z: *neodpovedá, vzdychá*

M2: Na vás spoločnosť sa bude dívať tak ako že ste pomohli, no a na nich nie, pretože ak vy tvrdíte že ste nebola prítomná pri spáchaní tej vraždy, tak čo? Ich odsúdia! Nielen ako sudca ale celá spoločnosť, rozumiete?!

Z: *ticho, neodpovedá, počut' hluk*

M2: Hlavne tých, ktorí to spáchali, keď boli tam všetci tak všetci a keď boli tam dvaja alebo jeden, tak ten kto ju zavraždil. Až sa dokáže že ten Čerman, povedzme bol s vami a čo ste vy mali medzi sebou je vašou vecou a nebol, čo ja viem, tam alebo hentam, alebo kto to bol Kocúr nič nerobil alebo Roman nič nerobil, tak sa mu nič nemôže stať. Že niečo vyfasuje to je betón ale priamo za vraždu, keď nezavraždil tak nie. Že tam bol prítomný za to vyfasuje, ale to nie od nás, my sme vyšetrovatelia, my to vyšetříme ale záleží na prokuratúre a na súde.

M1: Nemáte hlad nebo nějaké přání?

Z: *(nezrozumiteľné)*

M2: Tak treba ale skutočne takto, jak sme sa dohodli, nechcem nič!! na papier napísať alebo už ďalej počuť skutočne čo nie je pravdou. Ja chcem pravdu, aby sme čím skorej napísali, ukončili

M1: jenom fakta

M2: Ako?

M1: *(nezrozumiteľné)*

M2: však hovorím, keby to nebola pravda tak je to krivé obvinenie týchto osôb, ľudí, rozumiete?

Z: *ticho*

M1: Jste poučená, trváte na tom?

Z: *neodpovedá*

- M2: No tak, keď je to pravda a skutočne tam bola, tak by od nej bolo neseriozne, pretože čo? - oni jej dokážu že ona tam bola
- M1: *(nezrozumiteľné)*
- M2: vám nič nemôžu za tú vraždu, čo vám môžu?
- Z: *ticho, neodpovedá*
- M2: a že vám, že vám povedali, že keď to zhodíte, to ste mi nepovedala, ani to sa nedá, ale ja si to myslím, že vám povedali keď to zhodíte, že uvidíte, to stopercentne, pretože ja som už nejaké veci vyšetroval a viem že je to tak, no. Preto sa aj bojíte ich.
- M1: ano?
- M2: že vám vyhrožovali že ich
- Z: *mlčí, neodpovedá*
- M1: Pani doktorko, čo vám kto řekl?
- M2: Nemusíte sa báť, my im to nepovieme
- M1: vyhrožoval vám niekto? Co?
- Z: *no tak jak som hovorila, tak nie ... (nezrozumiteľné)*
- M1: jenom vy ste...???
- Z: *áno (plače)*
- M2: No neviem, vy viete
- Z: *neodpovedá*
- M2: Keď oni boli tak agresívni, tak, jak tvrdíte, pri tom znásilnení - až potom boli baránkovia - potom už, vôbec na tom nezáležalo či to padne, alebo či sa dozvie bezpečnosť, alebo niekto o tomto, nuž neviem.
- Z: *neodpovedá*
- M2: Nie?!
- (nezrozumiteľné)*
- M2: No ja vás budem musieť vypočúť do protokolu o výsluchu, poučím vás na čo máte právo, aké máte povinnosti a spíšeme zápisnicu
- Z: *teraz?*
- M1: jo
- M2: žiaľ, ... nešli spať, ešte budete robiť
- (nezrozumiteľné pre hluk)*
- Z: *plače,*
- M1: neplačte
- Z: *plače, ja, no vy ste mi povedali, že*
- M2: čo?
- 2,43,10
- Z: *s plačom, že ja keď s vami spolupracujem tak také (nezrozumiteľné) ja... som povedala, že to*
- M2: no, to píšeme pre nás. Ale ja vás, na nemôžem na kus papiera napísať, jak tuto to mám a zajtra poviete, že to není pravda. Jak, však to musí mať procesnú formu. Tak by som povedal, ja neviem, vy ste lekárka aká
- Z: *zubná*
- M2: zubná, ja neviem, keď napíšete na kus papiera, že čo ja viem, urobím jak to jedničku vľavo alebo vpravo na papier, tak to ešte není zub. Nejakú formu tomu musíte dať
- Z: *plače, neodpovedá*
- M2: čoho sa vy bojíte? povedzte mi
- Z: *veľmi plače, vzdychá*
- M2: No neplačte, však vám, čo? urobili sme vám niečo zlého? My vám chceme dobre, však pokiaľ budete vypočutá, budete vypočutá tak, že ste nám pomohla a že ste sama dobrovoľne vypovedala. To, čo ešte chcete?! Ak je to skutočne tak!! A ak ste nehovorila pravdu, tak treba povedať, poučil som vás, pretože keď to dáme na papier, tak - tak to musíte vy, to není hračka jedna vražda, to si musíte uvedomiť
- Z: *stále veľmi plače, neodpovedá*
- M2: čoho sa bojíte? následkov?
- Z: *áno plače*
- M2: A od tej doby pre čo ste sa s niekým neporadila, alebo niečo že - teraz sa bojíte následkov - vtedy ste sa prečo neporadili s niekým, ktorý by vám možná bol poradil, poďivaj sa, tak choď tam a tam a povedz a ste absolútne nevinná, absolútne.
- Z: *plače*
- M2: a tieto nepríjemnosti musíte znášať, ani nám to není príjemné, večer alebo v noci robiť
- Z: *ešte viacej sa rozplače*
- M2: sa nehnevajte
- Z: *hlasno narieka*
- M2: tak keď ste ich poznali, že to sú trošku takí, takí drzí, prečo ste vy išli ... však tvrdíte, že ste neišli domov? Však tvrdíte, že vypité ste nemali. Tak a poznali ste ich, a prečo ste išli s nimi?
- Z: *plače, neodpovedá*
- M2: prečo? No neplačte! však, myslíte že vám to pomôže? Pomôže jedine tak, keď skutočne poviete pravdu, napíšeme a -
klopnutie

Z: *hlasno narieka*

M2: tak sa ich bojíte? áno? ale vám museli niečo povedať, že oné aby ste držali ústa, nie? Potom čoho sa bojíte?

Z: *hlasno narieka*

M2: čoho?! tak potom sa bojíte, že aj vy ste niečo tam robili. Neurobila ste absolútne nič?

Z: *nie s plačom*

M2: v tej vražde ruky nemáte

Z: *nie*

M2: tak potom čoho sa bojíte? Keď oni vám nevyhrožovali priamo?

Z: *plače*

M1: vyhrožovali, že?

Z: *s plačom Nie*

M2: nevyhrožovali, vy ste hovorila že nie, tak čoho sa bojíte? Čoho? Už to prežiť musíte, keď ste - koľko to bolo? tri roky? alebo štyri. Keď ste toľko vydržali už teraz tých pár hodín vydržať musíte

Z: *hlasno narieka*

M2: však ono inak, skutočne sa musíte vžiť do takej situácie, že viete no - keby to bola vaša sestra alebo dcéra, alebo čo, viete?

Z: *neodpovedá, hlasno narieka*

M2: viem, že je vám to nepríjemné. Teraz by ste to už neurobila, že?

Z: *neodpovedá, hlasno narieka*

M2: ano?

Z: *áno, hlasno narieka*

M2: to ste mala koľko rokov vtedy? To bolo v sedemdesiatom šiestom? áno?

Z: *hlasno narieka nie, neviem*

M2: Koľkátý ste ročník?

Z: *53*

M2: 53?

Z: *stále hlasno narieka*

M2: neplačte. čo?

Z: *stále hlasno narieka Ja som nič neurobila*

M2: však to - z toho sa môžete tešiť. Keď ste nič neurobila, tomu sa môžete tešiť, skutočne.

Z: *výbuch plaču*

M2: a bola ste prítomná? áno? prosím?

Z: *narieka*

M2: bola ste prítomná?

Z: *narieka Nie*

2,50,10

M2: Nebola prítomná?

Z: *nie*

M2: tak to není pravda, čo ste hovorili?

Z: *hlasno narieka*

M2: tak čomu mám veriť? Neplačte, - však vám, - vysvetlite mi, však, - poďívajte sa, budeme tu do rána takto sedieť a čomu mám veriť? keď zas tvrdíte, že nie je to tak. Tak je to pravda, alebo nie je to pravda?!!

Z: *s plačom Nie je to pravda*

M2: Není to pravda?

Z: *není (nezrozumiteľné) mi zoberiete*

M2: nezoberiem, ale chcem od vás pravdu. Koľko máte rokov? 20?

Z: *26*

M2: Vysokoškolačka, doktorka, tak už - prosím vás pekne, ja neviem, tak toto vôbec není pravda?

Z: *plače*

M2: prosím?

Z: *nie*

M2: jak potom? prečo takto si vymýšľate? podľa čoho ste toto všetko nabrali? od čoho, od koho? jak?

Z: *neodpovedá, hlasno narieka*

M2: prosím? fakt neplačte, nikto vám nič nerobí, už raz povedzte tak... spolu

Z: *s plačom To není pravda*

M2: Není toto pravda? Neboli ste s nimi? Neviete o tom?

Z: *s plačom Nevie*

M2: Neviete? Tak potom načo ste to tvrdili?

Z: *hlasno narieka*

M2: povedzte mi, keď mi odôvodníte prečo ste to tvrdili sa nebudem diviť, ale povedzte mi, prečo ste to tvrdili?

Z: *narieka Ja sa vás bojím*

M2: Bojíte sa? Ježišmária - však som tu sám. **Keď ich ste sa báli, čo vám -**

Z: *narieka Aj ich sa bojím*

M2: no dobre ale kričím s vami, alebo?

Z: *nie*

M2: no

Z: *ale to není pravda*

M2: není toto pravda?

Z: *není*

M2: prečo? prečo potom hovoríte?

Z: *není to pravda*

M2: není?

Z: *není to pravda hlasno narieka urobte so mnou čo chcete*

M2: avšak nerobíme ani nechceme robiť, ale prosím vás už hovorte ozaj pravdu.

Z: *není to pravda*

M2: není toto pravda? a to ste vymysleli?

Z: *hlasno narieka*

M2: to už čomu mám veriť?

Z: *není to pravda, není narieka*

M2: Není to pravda, to ste dvakrát tvrdili že to není pravda teraz toto dvakrát, no tak ja neviem

Z: *hlasno narieka*

M2: Bože môj, ale čoho sa bojíte, to mi povedzte, čoho?!!!

Z: *s plačom Vás sa bojím*

M2: keby povedzme že vagabund, ktorý tu vyskakuje alebo niečo, nepoviem nič, dospelá žena, doktorka, žena, čo by sme vám urobili? Ježišmária -

Z: *plače Není to pravda, čo som vám ... hovorila hlasno narieka*

M2: keď sa vás opýtam na niečo neurazíte sa?

Z: *plače*

M2: eeehm Ste prežila nejakú chorobu? V mládí, alebo od kedy žijete?

Z: *nie*

M2: není?

Z: *nie*

M2: No, to som ja inak ako povinný sa aj takéto veci pýtať.

Z: *s plačom Ja sa vás bojím*

M2: Ale čoho sa bojíte?!!

Z: *veľmi plače, nie je rozumieť*

M2: však to, prosím vás, ešte sme sa pýtali „čo si prajete“, človek sa snaží vyjsť v ústrety

2,54,01

Z: *s plačom To není pravda ...že ja si na ten deň nepamätám ani nič, to není možné aby som si nič nepamätala, ja len čo vy ste mi naškrtili, ale ja som chcela, aby som už bola preč*

M2: to na seba šijete budú anjelik, keď takéto hovoríte a keď to není pravda, alebo alebo, pretože rozumiete, no

Z: *nie je to pravda hlasno narieka*

M2: neplačte, my nechceme aby ste vy tvrdila to čo skutočne ste neurobila alebo o čom neviete

Z: *s plačom Není to pravda, skutočne to není pravda.*

M1: a jak jste přišla na ty detaily, které jste tvrdila?

Z: *ja som ... dookola čo mi povedali*

M1: kdo?

Z: *čo som sa dopyčuľa v Nitre, čo mi to Danka povedala, ale vy ste tu nadhodili že som trestná tak to som som si vymyslela, ... som nevedela, že či ideme doprava či doľava predtým ... hlasno narieka*

M2: počúvajte moja, dobre ... ale je to trochu nefér od vás keď takto, si myslíte, že tým sa dostanete skorej domov. Dávno ste mohli byť doma, dávno, skutočne. Ale aj my. ... Tak keby to bolo 15 ročné dievča, alebo stará babka z dediny, tak sa nedivím.

Z: *s plačom Ja viem*

M2: Keby, ja som vám povedal pred chvíľou, keby príslušníci tak pristupovali k občanom, tak ich ohovoria, to bude hento, tak nehnevajte sa

Z: *hlasno narieka*

M1: prosím vás, takto, mluvmе rozumně, seriozně, ať z toho sama nemáte jednu problémy ještě, nikdo vám nevyhrožuje

M2: my nechceme čo nie je pravdou

Z: *narieka Není to pravda*

M1: chceme slyšet jenom pravdu

Z: *Nie je to pravda*

M2: nikdo vám nič neurobí keď, nám tu netreba nejaké oné bájky vykladať, my sme není Kalombo alebo Kožek čo sa nahráva niekde v onom, rozumiete? a nič, nič vám neurobíme, to sa nemusíte báť a to jedine podľa zákona a keď viete, je to pravda, áno viem, poviem

- Z: **nie je to pravda**
M1: pani doktoro
Z: **vy ste ma trošku naviedli**
M1: jak navedli, čím?
Z: **(nezrozumiteľné) ale, ... rozprávať**
M1: já vás nic nenavádím, ani jsem vás nenavedl aby jste hovořili
M2: zatiaľ
M1: jste úplně normálně samostatně hovořili
M2: počúvajte, tak, už jak ja som tu bol, skutočne, skutočne som vás nenaviedol, ja som až, vidíte, ja som kreslil detaily, na detaily som sa pýtal, o ktorých absolútne neviem, či sa pýtal alebo nepýtal. Pýtal sa na tieto, pýtal?
Z: **áno**
M1: na sezení, pýtal?
Z: **áno, pýtal**
M2: rozumiete, tak že
M1: pýtal jsme se vás na detaily?
Z: **nie**
M1: pýtal jsem se vás na prádelní šňůru?
Z: **nie**
M1: pýtal jsem se vás na to, jestli tam do ní lili alkohol?
Z: **nie**
M1: pýtal jsem se vás kde kupovali alkohol?
Z: **áno**
M1: kdy?!!
Z: **vtedy jak tam ráno sme boli**
M1: to jsem se já vás nepýtal kde kupovali alkohol, vůbec ne, vůbec ne
Z: **vzdychá s plačom**
M1: to jste si vzpomněla sama, to není pravda
M2: takto!, skutočne, treba brať takto, však je to logické a úplne, prosím vás, je tu nafajčené jak (*buchotanie*), podívejte sa, žiadne strašenie
M1: podívejte se, totiž, abyste si uvědomila jedno, že je to vaše povinnost
Z: **s plačom Ja viem**
M1: ale totiž, totiž, u takového případu je povinnost oznamovat, víte?! nikoliv něco zamlčet, víte?
M2: počúvajte a vy, aby ste si nemysleli, že vám tu, s prepáčením, nejaké voloviny kecáme, rozumiete?
M1: víte?
Z: **hlasno narieka**
- 2,58,35
- M2: podívejte sa, pani!, skutočne my nemôžeme iné robiť, len čo nám zákon káže a, my ani nechceme
M1: prosím vás, eště jedno, kdo vám, kdo vám třeba řekl to jak jí oblekli kalhoty na holé tělo?
Z: **to som si ja vymyslela plače**
M1: jak ste si to mohla vymyslet všechno?! Jak ste si mohla vymyslet ale i takové ty detaily, že jí to, že jí lili do úst alkohol?
Z: **hlasno narieka Ja som si to dala do súvislosti, čo som počula**
M1: jak jste si mohla vymyslet, že jí tam použili kapesník? No?!!
M2: niektoré, niektoré skutočnosti, že
muži si skáču do reči
M1: No?
M2: dopodrobna viete opisovať
M1: jak? že použili prádlovou šňůru? To s váma nikdo nehovořil?
Z: **ale to som ja počula, že bola zviazaná šnúrou od prádla a že mala ústa zapchaté (hlasno narieka) (nezrozumiteľné pre plač) to som ja počula, tak som si dala do súvislosti**
M2: od koho ste to počula?!!
Z: **s plačom To sa v Nitre hovorilo, ale od akej konkrétnej osoby to vám neviem povedať.**
M1: no ale, to vám nepomohou když nechcete, tyhle detaily vůbec nehovorili
Z: **vedeli o tom!**
M1: kdo?
Z: **neodpovedá, narieka**
M1: podívejte se, všechno si vzájemně... ten pláč nepomůžte
Z: **narieka Ja fakt nič neviem.**
M2: Takto, začneme tým, jak som vám povedal, nesmiete nikoho krivo obviňovať, zadruhé
Z: **no veď práve to je to! narieka**
M2: zadruhé nesmiete, musíte vypovedať pravdu. To keď uvážite a také slovo chceme od vás počuť ako od ženy, krátke, od vzdelanej ženy, na úrovni a tak ďalej, takže tak!, pretože keď, podívejte sa, nič sa nestane, ja vám tak hovorím kamarátsky,

03,01,19

nič sa nestane, keď sa priznáte, keď viete o tom, ale keď my vám dokážeme, tak tvrde budete sedieť.

Z: ja viem, narieka, ja som (nezrozumiteľné)

M2: ale, my nechceme za každú cenu aby ste vy vypovedali nepravdivé údaje, to nechceme, ani počuť, ani počuť. Od tejto chvíle absolútne. Ovšem, keď viete, povedzte, pretože keď my dokážeme, tak ozaj! pôjdete sedieť.

Z: hlasno narieka

M2: takto vám môžeme pomôcť, ja do toho protokolu môžem napísať, že ste bola nápomocná keď ste to nahlásili a ste z toho vonku. To vám prisahám. Až nie, prosím! Nechcem nič počuť iné, len pravdu, chcem počuť.

Z: narieka

M2: Nemusíte sa báť, prečo však?

Z: narieka Ja vám neviem čo povedať.

M2: no dobre ale, vysvetlite toto, to necháme, na bok, ale prečo ste potom, podľa mňa už....

- prerušenie nahrávania -

Z: narieka Ja som sa len dopočula (nezrozumiteľné) vytiahol, že som išla v tom výťahu s tým Romanom ... ale o ostatnom ... vôbec neviem

M1: slečno prosím vás, uvědomte si

Z: hlasno narieka

M1: uvědomte si, to je zbytočné, to je zbytočné takhle, podívejte se, vydechněte zhluboka a řekněte pravdu jaké je a hotovo. Když vy si ulevíte, každý si uleví.

M2: až je to pravda, pravda, to že ste tam bola, ak je nepravda, tak je...

M1: takto! vy jste spontánně sama

Z: ale ja som si to všetko vymyslela (plače), ja som o tom len vedela tieto súvislosti, tak jak to asi bolo. Rozumiete mi? ja som... viete... ja nič neviem o tom, a ja som nebola ani tam

M1: podívejte se, vy máte teď takový, takový zmatek jste udělala, věřte tomu, že musíme uvažovat o tom, co s váma?

Z: neodpovedá

M1: musíme uvažovat o tom co s váma?! My chceme čestné jednání, otevřené jednání, v souladu s příslušnými ustanoveními, co můžeme co nemůžeme si dovolit, že?!

Z: s plačom ja viem

M1: nikdo vám nic nebere, nikdo vám ničím nevyhrožuje, že?

Z: hlasno narieka

M1: povinností je u takového případu říct pravdu, úplnou pravdu

Z: ja viem

M1: protože jestli vy neřeknete pravdu, ať tak nebo tak, tak se dopustíte potom, potom sama trestního jednání

M2: to nie je, pred orgánmi činnými v trestnom konaní nemôžete vymýšľať, dobre?

M1: to už není jako tá pohádka

3,04.50

M2: ako sa hovorí, tu nejde o nejakú stratu alebo krádež peňaženky, tu sa jedná o život

Z: ja viem

M2: no takže

M1: totiž, vy máte ohromnou zodpovědnost, toho si musíte být vědomá

M2: to čo ste si uvarila uvarila ste sama sebe dneskajšou výpoveďou, keď ste tak hovorila raz tak raz tak, keby ste nebola vymýšľala alebo bola povedala pravdu, alebo teraz, teraz neviem čo vám mám veriť, skutočne, vžite sa do tej situácie, tak, aj vás už oklamali v živote

Z: narieka

M1: podívejte se, jestli je to pravda, tak ???? ovšem to souvisí se ctí člověka

Z: ja viem, že keď vám nič nepoviem, že budem zatvorená, ja už viem

M2: za čo budete potrestaná?

Z: ja viem, že keby som napríklad v súvislosti s tým niečo urobila, alebo videla som že niečo niekto robí a teraz to chcem zatajiť, tak že budem potrestaná, to viem. Ale ja, naozaj, čestné slovo, že ja som tam nikde nebola hlasno narieka, a že ja som to, zo strachu pred vami celé vypovedala

M1: nesmíte takhle hazardovat svým slovem, protože vy jste tady řekla, řekla, vypověděla, že je to pravda co jste řekla, víte ... kombinace jsou přesné podle toho jak to bylo

Z: áno ja som sa potom... že som sa to dopočula

M2: vy sa nemôžete absolútne diviť že ste tu, skutočne, pretože vy toľko toho viete, že neviem jak to potom

M1: podívejte se, a jestli je přirozené nebo nepřirozené, že jste byla na ten zůr pozvaná, tak sama znáte ze způsobu života na studentských kolejiích

Z: ja som nikde nebola pozvaná

M1: no dobře, ale já vám říkám takto

M2: no ale toto takto ste bola

- M1: já vám říkám takto, že je ovšem známo jak jste žila že, že?! No?! Tak neplačte, to už řekněte, chceme vědět jenom pravdu, ale zas, nemyslete si, co?, že když nám začnete plakat a když řekněte po poučení, že teď já od všeho -
- M2: cůvnm
- M1: cůvnu, tak že my se s tím takhle jenom spokojíme, víte?
- M2: my budeme pracovat na tom d'alej
- M1: jde, jde tady o vás, jde i o vás
- M2: takže! skutečně to berte vážne, že?
- Z: *ja viem*
- M1: ale vážně o vás! Tam je Trestní řád, tam se o tom hovoří, nevím, je to paragraf 100
- M2: podívejte, skutečně chceme od vás pravdu a
- Z: *s plačom Ja neviem nič*
- M2: nevíte nič, nevíte nič
- Z: *s plačom a neviem ani v akej súvislosti alebo, jak som sa sem dostala na vyšetrovňu, ja fakt neviem*
- M2: No, pre niečo ste sa sem dostali, rozumiete, to je automatické
- M1: podívejte se, teď vám něco přečtu, křivá výpověď, jako svědek zná-li nebo zamlčí před soudem nebo vyšetřovatelem, nebo orgánem konajícím v objasňování tohoto případu - jo?! podle trestního řádu, nebo státním notářem, pokud vykonává dozorující činnost, jo?! uvede nepravdu o okolnosti, která má podstatný význam pro rozhodnutí nebo takovou .. zamlčí jo?! bude potrestán, jo?! a to jsou sankce odnětí svobody až na tři léta, nebo nápravné opatření
- M2: skutečně, nehľadajme, len to čo
- M1: Jo?!!
- Z: *hlasno narieka, neodpovedá*
- M1: a my chceme jenom pravdu, nic víc. My nechceme abyste někoho křivě obvinila, to my nechceme, ale my chceme po vás pravdu, a tu pravdu, co jste řekla, co jste slyšela od lidí, tak to jste si z prstu nevyčucala. **Já jsem vyslechl desítky a desítky lidí v Nitře a leckde, ale tyto detily slyším od vás poprvé.** Poprvé od první osoby, o těchto věcech se nikde nehovořilo. To vám řeknu, víte? Nikde se o nich nehovořilo.
- Z: *hlasno narieka*
- M2: neplačte
- Z: *s plačom, ale to je hrozné,*
- M2: čo je hrozné?
- Z: *narieka, že mi neveríte, ja viem že mi neveríte*
- M2: a kdo to navodil? teraz, kdo to navodil?!!
- Z: *narieka Ja som nikde nebola*
- M2: *my netvrđime teraz to, či bola alebo nebola, ale kto navodil to, že vám neveríme, keď hovoríte, že vám neveríme.*
- Z: *narieka neodpovedá*
- M2: Keby som ja s vami tak jednal, že jak vy ste jednali s nami, tak neviem
- M1: podívejte se, neoznámění trestného činu, to vám také přečtu, jo:!! paragraf 168 neoznámění trestného činu. Kdo se hodnověrným způsobem doví, že jiný spáchal trestní čin, a to jsou trestní činy jako všechny vyjmenované, a mimo to je také trestný čin vraždy, že? jo?! a takovýhle trestný čin neoznámí, se .. prokurátor, místo toho, jo?! a tak dál .. podívejte se, to je trestní ... to vám tady oznamuju, takže je teď na vás, skutečně na vás, abyste věci vysvětlila a ne náhodou, ne náhodou, to vám zase já řeknu, jste vyličila takové podrobnosti, které nikdo neví, které víme jenom my a kterými žádnou veřejnost neseznamujeme 3,11,43
- Z: *neodpovedá, narieka*
- M1: No?!!
- M2: těch je řada, těch okolností
- M1: skutečně, my nechceme po vás jenom pravdu, a vy si musíte ale uvědomit, že jste povinna nám tu pravdu říct
- Z: *narieka*
- M2: slečno, prosím vás, vezměte si čaj, máte-li nějaké přání ještě jiné, mi vám vyhovíme
- Z: *narieka*
- M1: ale prosím vás, prosím vás, to přece na nás jako na bezpečnostní orgány nemůže platit
- Z: *narieka Ja viem, ale viete ako mne je?*
- M1: no tak, vy říkáte že, vy říkáte jedno, že připouštíte, že jste s Romanem Brázdou v tom výtahu jela
- Z: *áno, to je možné*
- M1: v té době?
- Z: *neodpovedá, vzdychá*
- M1: v té době?!
- Z: *to ja neviem*
- M1: ano?!
- Z: *ja si pamätám, že*
- M1: a kde jste, na čí pokoj jste s ním jela?
(nezrozumiteľné pre hluk)
- Z: *neodpovedá*

M1: dobre, vy pripoustite ze tam byli ty kluci dole? Ano?!

Z: *Áno, ale jak si pamätám, tak to nebol ??? s tým oným, ja som sa stretla s Romanom, ja to pripúšťam, že som sa stretla s Romanom, ale to bolo nejak po obedu. A že tam mal nejakých kamarátov, to tiež pripúšťam. Ale ostatné, to ja neviem.*

M1: podívejte se, já jsem vám, na osvěžení paměti, ještě položil otázku, kdy jse byla na medickém plese. Vy jste řekla, že jste byla na medickém plese třikrát. Já jsem se vás ptal, s kým jste tam byla, s kým jste tancovala, když jste odcházela s kým jste odcházela a kde jste nocovala, ano?!! A vy jste, bez rozmýšlení, suverénně na tuto otázku odpověděla. Ano?!

Z: *áno*

M1: Když máte odpovědět některé jiné, okolnosti, jiného případu, tak tam si prostě nepamatujete - nevíte - připouštíte a tak dál. Ve věcech, které máte podrobně vysvětlit, které si rozhodně musíte asi pamatovat. Jo?! Protože já se mohu zeptat třeba já nevím - setkat se s někým, to si nemusíte pamatovat, protože to je běžná událost. Ale jestliže se setkám s někým někde mimo, za určitých okolností, které nejsou běžné, zvyklé, že?! jak se říká na denním pořádku, tak si je včas uvědomím. Já pojedu do Nitry, a tam potkám nějakého známého. Dám se s ním do hovoru a půjdu si někde posadit. On tam bude mít společnost. Toto je pro mne nezvyklý případ, ne jako takový případ, na který si budu pamatovat, že jsem tam byl, že jsme tam seděli a takhle jsme se bavili v takové a takové společnosti, že?! Kdybych se zeptal, kdy jste seděla s kým ve Stalingradě, protože tam chodíte a býváte tam často, no tak pak se nemusím divit tomu, že mi neřeknete kdy, jak a s kým jste tam byla, že? V tom se může lecos poplést. Ale nemůže se to poplést tady v takovémto případě. Podívejte se, říct pravdu, to si považujte za čest. Pomocť odhalit případ, to považujte za čest, ne za nějaké, ne za nějaké já nevím, neseriózní jednání. Jste občanka této socialistické republiky a jste povinna také jako ctít zákony, které ukládají lidské práva a povinnosti ohčanům, že? Víte?

Z: *neodpovedá*

M1: Tak, prosím vás, zamyslete se nad tím a po pravdě, po pravdě

Z: *neodpovedá, vzlyká*

M2: pre takú zaujímavosť, aby ste sa prípadne nebáli, že by ste sama mohla byť stíhaná, povedzme za to znásilnenie, tak vám zo zákona čítam toto: kdo spácha čin v odseku jedna, tam je to znásilnenie, nie je trestný, ak nemohol trestný čin prekaziť bez ďalších ťažkostí, alebo to, že by seba alebo blízku osobu, to vy seba, uviedol do nebezpečenstva smrti, ublíženia na zdraví, pretože, povedzme, oni by vás mohli ako zavraždiť, alebo ublížiť vám na zdraví, áno? inej závažnej újmy alebo trestného stíhania. Za neprekazanie. Totižto to sa týka

M1: jste nebyla fyzicky schopna tomu zabránit

M2: áno, a čo sa týka vraždy, totiž neoznámenie trestného činu vraždy, keby ste sa skutočne dozvedeli o tom, a boli by ste tam prítomná, tu sa hovorí, kto spácha čin uvedený v odstavcoch odseku jedna nie je trestný, ak nemohol oznámenie urobiť bez toho, že by seba alebo blízku osobu uviedol do nebezpečenstva smrti, ublíženia na zdraví, inej závažnej újmy alebo trestného stíhania. To znamená že, keby skutočne že ste tam boli a že ste to neoznámili a neprekazili, za to nie ste trestná. To vám za to hovorím, aby ste zas vy tvrdili nezmysly. Aby, lebo, vy sa môžete báť toho, že - (*niekto vošiel do miestnosti, otvorenie dverí*), ovšem zákon pamätá aj na to. Až tomu neveríte.

Z: *s plačom Ja vám verím.*

M2: Nie za to, podívajta sa, neoznámenie trestného činu, tu sú vymenované ktoré, tu je vražda, 219, prvý odsek a druhý odsek hovorí, kto spácha čin uvedený v odseku jedna nie je trestný, ak nemohol oznámenie urobiť bez toho že by seba alebo blízku osobu uviedol do nebezpečenstva ublíženia na zdravý, to znamená že tí páchatelia by vám mohli niečo urobiť. Jasne hovorí, 3,19,44

to neoznámenie trestného činu. Čo sa týka neprekazenia trestného činu, čo je znásilnenie v prvom odstavci, v druhom hovorí, kto spácha čin uvedený v odstavci prvom, nie je trestný ak nemohol trestnému činu prekaziť bez značných ťažkostí alebo seba alebo blízkej osoby, bez závažnej újmy alebo trestného stíhania. Pozrite sa, vy, pokiaľ skutočne viete o tom, alebo bola ste prítomná, vy nemáte sa čoho báť. Pokiaľ ste nebola, tak treba hovoriť tak, jak je normálna skutočnosť.

Z: *hlasno narieka, neodpovedá*

M2: A skutočne už, potrebujeme od vás vedieť pravdu, skutočnú pravdu. Nemusíte tu robiť slzy, skutočne, my vám nič neurobíme a nechceme vás do niečoho namočiť.

M1: My tady jednáme podle zákona, víte?

M2: My chápeme vaše postavenie, rozumiete? Práve preto chceme od vás serióznu odpoveď. Ja si myslím, že seriózne s vami jednáme

Z: *hlasno narieka*

M2: a na základe toho, čo ste uviedli, čo ste uviedli, rozumiete? Už to značí, že tu sedíte. Vy sa nemôžte hnevať na nás, ba čo viac, my môžeme na vás, pretože, vy ste ..vázobne (*nezrozumiteľné*), to znamená že veľa ste tu povedali takých vecí, ktoré, za ktoré tu sedíte, takže, nehnevajte sa to

Z: *narieka Ja neviem*

M2: a kto vám najviac o tomto, kto vám najviac o tejto vražde hovoril

Z: *tá Danká, tá spolubývajúca*

M2: áno?

Z: *áno*

M2: ona vedela do detailov?

Z: *tá vedela dosť veľa o tom*

M2: áno?

Z: lebo to bola jej kamarátka a bolo (nezrozumiteľné)

M1: ona vám to rekla? kde bola nalezena?

Z: áno, že niekde pri Senci, že pri jazere, tam niekde

M1: ona vám rekla, že bola nalezena pri jezerách, byla?! a vy jste nám rekla, že byla nalezena v lese? a to vám nikdo nenapovídal přece takovýchle věci.

Z: ale nie

M1: podívejte se, ja vám řeknu jednu věc, ale skutečně, docela vážně, my jsme teď na velkých, jak se říká vážkách, co udělat? My chceme jako jediné pravdu a já, když jsem s váma dnes hovořil, já jsem vám nic nechtěl napovědět a říkal jsem vám „vypovídejte sama co víte, my vás na nic nebudem navádět, k ničemu vás nebudem jako, dávat vám otázky, ať si to řekněte sama, co o věci víte“. Je to tak?! Co?!!

Z: áno

M1: no tak vidíte, toto jste sama hovořila tady. No ovšem, to co jste hovořila odpovídá skutečnosti.

Z: s plačom ale ja som toho hodne vedela od nej ??? ona mi povedala, (nezrozumiteľné)

M1: no máme vám, máme vám tu Danku dovzít, aby vám to rekla tady? Co vám všechno rekla:

Z: môžete

M1: to ji máme sem tahat v noci?

Z: neodpovedá

M1: no a to je zajímavé, že ten den právě ono to všechno navazuje. Že ten den právě vás viděla ve výtahu když jste jela Naďa Beňová, když jste jela s Romanem Brázdou. No to přesně na sebe navazuje ale. Jak nám to zdůvodníte? To nejde jenom říct, že jste něco slyšela. Ovšem zde říkáte věci takové, které, které se skutečně udály a které jste si jenom tak nemohla vykombinovat. Totiž ono, jedno je faktem, víte, že Cervenová neměla kalhotky na sobě. Víte?

Z: s plačom ja vôbec neviem

M1: že ty kalhotky někde jako zůstaly, to je taky pravda. Že Cervenová nepila dobrovolně a měla alkohol v krvi, to je taky pravda, někdo do ní ten alkohol nalil. Víte?! Co?!!! To vám taky Danka nemohla říct, protože o takových věcech neví! Absolutně. Víte?

Z: neodpovedá, narieka

M1: takže pachatelé někde ty lihoviny museli koupit, no to vám taky nikdo nenakukal, to taky jste sama rekla. A že, že ji odvezli do domku, víte?, to vám taky nikdo nenakukával, to jste rekla sama. A to vám zase řeknu takový případ, že před dvěma měsíci taky unesly jedno děvče a taky ji unesly do domku, přesně jak ho popisujete vy, to znamená, kde, kde je branka, kde je domek, přízemí, kde jsou další domky okolo a kde se jde bočním vchodem a kde jsou tři schůdky jak to říkáte vy! Tak to popisuje děvče. A ne náhodou, že se tam vyskytuje podezřelý člověk jménem Roman nebo Robert, no tak kde toto jste vy, to vám teď říkám já, vy zas můžete říkat, že vám to třeba říkám já, já vsá nenavádím na to, to jste rekla vy, vypověděla. Totiž nám se to zhoduje se všim, co se stalo a tyto věci jste od nikoho nemohla vědět. Ty jste nemohla od nikoho vědět. To znamená, že jste musela být u toho

Z: s plačom nebola

M1: no tak nevykládejte

Z: s plačom ja nevykládam

M1: my nechceme, abyste nám vykládala nepravdu, ale my chceme, aby jste si jednou uvědomila jednu věc! Aby ste se k případu zachovala naprosto čestně a pravdivě. Čestně a pravdivě, jak to je. Víte?! Vy jste nám tady tvrdila před chvílí, tvrdila bez

3,26,54

jakéhokoliv předtím nátlaku, ve velmi seriózní diskuzi, jste nám tvrdila, že se to stalo tam a tam a že jste u toho byla! No tak prosím vás, představte si, kdyby jsme to zapsali, tak by to bylo zapsané, tak jste to podepsala a bylo! Že?! A my vám chceme, vás chceme seznámit se všemi právy a povinnostmi, s trestním řádem, co z toho vyplývá potom, že?

Z: s plačom áno

M1: najednou vy řekněte tak -

M2: treba si uvedomiť jedno, že skutočne pravda, ja nechcem od vás, nič len pravdu a pokiaľ, skutočne, budete takto balansovať tak nám nič neostáva, len vám, a keď skutočne ste tam neboli, tak ste nemali absolútne hovoriť

Z: narieka

M2: my nechceme vás utopiť, ba naopak, my chceme aby nikdo ani na pracovišku ani doma nevedel, pokiaľ skutočne viete niečo, tak treba povedať. Neviete, zase, zaujať stanovisko také, jaké, pretože keď náhodou neskoršie vyšlo, dneska môžete tvrdiť že ste tam nebola a keby náhodou vyšlo, tak, tak sa nezabavíte toho, že pôjdete, pamatujte si to, skutočne

M1: je to v krátké době, to si buďte jistá

Z: narieka, ja viem

M1: a pak se ukáže, jestli jste hovořila pravdu, nebo jste hovořila nepravdu. My už takhle v případě jsme. Jestli si jako uvědomte, a není hanba, víte?, jestli že poukážeme na nějaký trestný čin který se stal, to je povinnost oznámit, že? a ne si myslet, že dělám, jak vypadám, víte? přeci jste lékařka, že?

Z: neodpovedá, vzdychá

M1: vy znáte, jak to vypadá s tou vaší povinností, ... v pořádku ... z hlediska vašeho zaměstnání, že? vaše postavení ve společnosti

Z: s plačom Ja som nič, ja som myslela na to

M1: prosím vás, vy jste chtěla ať to napíšem

Z: nie je to pravda

M1: víte? jak to najednou

M2: keď není tak není, tak, když je to, tak je to, a třeba
(dlhšia pauza, rozhovor medzi M1 a M2)

M1: čo keď s tým

M2: však to zapíšme

M1: no jo

M2: dojmy, dojmy, čo chcem vedieť, vtedy hovorila...

M1: a vyznáš..

M2: vtedy keď som hovoril, že som ju poučil, pravda, prerušenie 3,39,33)

M1: Nikdo vám nic neudělá, nikdo vám neublíží, opravu vám nikdo nic neudělá, nikdo vám neublíží. To se ještě nestalo. Pravdu je třeba, je třeba, jak se říká, překousnout, ať je jakkoliv hořká.

Z: neodpověď

M1: vy totiž říkáte tak, že je možné a připouštíte, že jste jela s Romanem Brázdou výtahem. To připouštíte

Z: to áno

M1: je na to svědek, víte? A tam kde není svědek, tak to nepřipouštíte, jako přímý svědek, co když svědci jsou? Víte? Další kteří tam byli a okolnosti, které my máme zjištěné. A nechtějte ... sama jste se do takých těžkostí dostala, do rozporu se zákonem.

M2: keď chcete s kludným svedomím odísť domov tak treba povedať pravdu tak, skutočne jak sa veci majú a budete spokojná aj vy.

Z: mlčí, neodpověď

M2: a nemyslíte si, ja mám taký pocit, že si myslíte, že keď niečo poviete alebo tak že, že na to naskočime alebo podľa toho rozhodneme či pôjdete domov alebo nepôjdete, alebo budeme vás tu držať alebo nebudeme, alebo tak, to je zbytočné. Už také skúsenosti máme, my skúsenosti s trestou činnosťou máme, a nie malé. tu sú kolegovia ktorí dlhšie vyšetrojú také prípady jak vy máte rokov. Takže skutočne, nechcú nič, nechcú nič na vás, len tú pravdu a skončíme to a hotová, ale treba sa férove k tomu postaviť, povedať tak jak je skutočnosť

Z: vzlyká, neodpověď

M1: přestaňte plakat, zamyslete se nad věcí a ... svědomí, své osobní cti a přeci chcete být rovná žena, rovná žena, spravedlivá. Když se vydáte, budete vychovávat ..., co kdyby se vám takový případ jednou udál.

Z: vzlyká, neodpověď

M1: skutečně, mluvíme velmi seriózně, jsme otcové rodin taky, že? My vám chceme, my nechceme nikomu ublížit, ani jednomu ani druhému. My chcem objektivní pravdu tak jak situace byla, že?

Z: narieka áno

M1: pani doktorko

Z: mlčí, vzlyká

M1: chceme jenom pravdu, nic víc

Z: s plačom Ja vám hovorím teraz pravdu, plače Ja pripúšťam, že (nezrozumiteľné) som sa vo výtahu s tým Romanom stretla, že mal tam nejakých kamarátov, ale ja neviem, ja som nikde nebola narieka

M1: dobře, my to objasníme. Vy si musíte být vědoma toho, jestli to co hovoříte, je pravda nebo ne, protože potom už nemůžem brát ohledy, potom musíme podle toho vyšetřit a potom ať soud rozhodne. Totiž, podívejte se, takto, jestli jste byla a řekněte pravdu, jestli jste u toho byla a řekněte pravdu, pak je to úplně jiné než, pro vás, než když řekněte nepravdu a zamlčíte některé skutečnosti. Tím vlastně sama by jste pomáhala pachatelům, a už to samo o sobě je trestné. Víte? My nechcem

3,36,45

vyhrožovat tady nějakými tresty, to nechcem. Totiž to nejde pořád měnit, jak svoji výpověď, já nevím, jednou řeknu tak a podruhé tak.

Z: neodpověď

M1: Tu znovu říkáme, že chceme jenom pravdu! Že nechcem nepravdu! A vaší povinností je nám říct jenom pravdu, že?

Z: neodpověď

M1: Ovšem nelze to dělat tak, že jednou to řeknu tak a podruhé to odvolám. Potřetí to řeknu sám a zas to odvolám. To nejde! tak dělat. To nejde, my vám nemůžem věřit totiž. Vy nám musíte podat důkaz o tom, nějaký. **A vy jste nám přece tady podala důkaz o znalosti situace víte? Ja myslím dost takový podrobnosti, které nikdo nezná. Víte? Takové podrobnosti, které nikdo nezná. S kterou jsme veřejnost neseznamovali.**

Z: vzdychá Jaj.

M1: Totiž, kde může člověka napadnout, co nezná ani, jak říkáte Dana Miezgová, že pachatelé do oběti lili alkohol?

Násilím. To může vědět jenom ten kdo u toho byl! A skutečnost nám, my jsme si šetřili, tam ten alkohol byl. Nehleďte se zaplést do nějakých problémů, které by vám potom byly nějak nepříjemné. Zkuste se uklidnit, a zkuste, snažte se nám víc věřit. Nás se nebojte, my nikomu nechcem bezdůvodně ukrývat. Skutečně nechceme.

Z: neodpověď

M1: My nechceme vám ublížit přeci. Ale s takovým typem povahy, jakou máte, se zřídka setkáme, že? To je ojedinělé.

Z: neodpověď

M1: Paní doktorko, přestaňte plakat a řekněte nám po pravdě, přestaňte plakat a řekněte nám po pravdě. Přeci tady jde o klid svědomí vašeho. Jde o klid svědomí. Vy přeci nikomu nejste ničím vázána, můžete svobodně volně uvážit a popravdě říct.

Z: neodpověď, počut' len vzdychanie

M1: My by me neměli čisté svědomí sami, kdybychom vám křivdili, nějak vám ublížili. **Chápejte věc jednou jako stávající matka,** jako žena, že? Kdybyste nám něco důležitého zatajila, vám to svědomí by vám to nedalo. Ono to stejně vyjde ven. Všecko.

Z: *neodpověď, plače*

M1: Máte vůči nám čisté svědomí? Pani doktorko, máte vůči nám čisté svědomí, řekněte po pravdě?! Řekněte nám to po pravdě. Neplačte. Neplačte, my to, my vám neublížujeme, ale jedno rozumné slovo musíte říct, skutečně seriózní, zvažené, pravdivé.

Z: *neodpověď, narieka*

M1: My vás nechcem tlačit tam, kde není pravda. To by byl omyl, aby sme chtěli po vás nepravdu, že? Představte si, kolikrát jste nám to změnila? Poprvé jste nám to napasovala na Tolarovou (*nezrozumiteľné*) že? Což není pravda. Podruhé, jako, takto! a měníte to stále jak ponožky, to nejde! Prosim vás, vžijte se ještě jednou do svého svědomí, do vašeho postavení a pochopte nás, že my obhajujeme čistou pravdu. To je přeci zodpovědnost a povinnost. Co jak vy na to říkáte, pani doktorko? Úplně po pravdě. Vy se na nás dívejte jako na starší zkušené lidi, kteří v těchto věcech děláme. My vás do ničeho nechceme tlačit přece, to by byl velký omyl.

Z: *neodpověď*

M1: Budete v klidu pracovat, v klidu žít. Nechcete si přidělovat starosti sama. Podívejte se, nám tolik lidí ve věci vypovídalo, že? tolik lidí, ve snaze pomoci. A lidi, které znáte. A na vás najednou narazíme a ja tady lítám, jak se říká od jedné strany ke druhé straně. Takže - snažte se pochopit pravdu.

Z: *neodpověď, narieka*

M1: Přeci takhle nikam nedojdem. - Pani doktorko - vám nikdo nechce ukřivdit - skutečně bezdůvodně vám nikdo nechce ukřivdit

Z: *neodpověď, vzdychá*

M1: Máte k nám důvěru? Prosim?! No řekněte to hlasitě jestli máte k nám důvěru nebo -

Z: *s plačom Ja sa vám bojím.*

M1: No nebojte se nás! My vám - proč se nás bojíte? Křičíme na vás? Vyhrůžujem vám? Nebo jednáme špatně s váma, vždyť jednáme s vámi tak velmi slušně. U tak závažného případu. My nechcem abyste nám ze strachu něco řekla. To nechcem.

Z: *s plačom Ja som vám to zo strachu hovorila. Ja som sa vás zľakla.*

M1: Prosim?!

Z: *Ja som sa vás zľakla.*

M1: Koho?

Z: *vás*

M1: Proč? Já vám nechci ubližovat. Pochopte jednu věc!, pochopte!. jestliže my řeknem no tak, do objasnění případu my vás třeba musíme zadržet, no tak to, to jednáme podle zákona, vám to řeknu, ne? No a v jaké my jsme teď situaci?

Z: *hlasno narieka*

M1: Mně se nebojte, já mám taky děti. ???

Z: *narieka Ja sa vás bojím (nezrozumiteľné)*

M1: Prosim vás, takto, vždyť vy jste nám něco vykládala, co nebyla pravda, tak, a my jsme ty věci ověřovali a zjistili, že to není pravda, no tak jsme museli, byli nuceni si to s váma vysvětlit! To teď přeci, to nás nemůžete klamat!

Z: *s plačom Ale zase vy ste mi povedali, že ... že ma musíte dať do väzby (nezrozumiteľné) není dôvod*

M1: Ale nikdo vás nechce dát do vazby, nepleťte si vazbu a zadržení

Z: *s plačom ale že ste ma budete bezdôvodne trestať, že (nezrozumiteľné)*

M1: vždyť to není pravda, podívejte se - my - tady - říkáme, že vás budeme nuceni zadržet do vyjasnění případu, protože, přeci na to máme právo podle zákona. Do vyjasnění situace, jak se nám ukáže pravda, co jste říkala pravdu a co nepravdu, to se nezlobte, to to - a to se nesmíte bát nás

3,47,47

Z: *narieka Ja sa len bojím, že sa toho budete držať (nezrozumiteľné) ja sa toho bojím, že ma zavriete*

M1: Podívejte se, jestli budete mluvit pravdu, tak jestli, přeci - prosím vás, vy už jste tolikrát, tolikrát brečela a takové. vám říkám, že jste z toho dělala takové divadlo! a když děláte divadlo, já už vám to říkám takto a když chcete mluvit klidně, tak vykládáte velmi klidně, protože my nemůžeme vám dát na slzy

Z: *ja viem*

M1: No tak se uklidněte prosím vás a - co?

Z: *to inak nejde*

M1: mě se nebojte, já vám, já vám bezdůvodně absolutně neublížím, já nemám důvod k tomu vám ublížit. já kdybych vám ublížil jakýmkoliv způsobem, tak já, já se dostávám do rozporu se zákonem, že? Já vám nemůžu ani vyhrožovat, nic, že? Já vám můžu říct

Z: *(nezrozumiteľné)*

M1: Já vám můžu říct, (*skáče jej do reči*), já vám můžu říct, že do vyšetření případu, že vás třeba můžeme podle zákona o, podle zákona jako zadržet. To můžeme, že?! A k tomu zadržení musíme mít důvody. To nejde, jenom někoho bezdůvodně vzít a zadržet. Ale když nám jednou člověk řekne tak, po druhé řekne tak, po třetí řekne tak, po čtvrté řekne tak, tak my nemůžeme jenom tak, to je jasné. My musíme mět, mu to musíme - zjistit skutečné fakta jaká jsou, že! To si myslíte, že my se u takového vážného případu setkáme s takovými problémy že, jo? To nejde jenom tak, My nemůžeme dát jenom na slovo. Vy nás musíte o tom přesvědčit! Že? A naší povinností taky je vám dokázat, jestli mluvíte pravdu nebo nemluvíte pravdu, že? No a tady je důkazů o tom, jestli mluvíte nebo nemluvíte pravdu, tu je tolik důkazů co hovoříte o události, které se stala, u které jste nám řekla, že jste byla.

- Z:** nebola
- M1:** Prosím?!!
- Z:** nebola som. Ja som vám to zo strachu všetko povedala.
- M1:** ale proč ze strachu? My jsme tady hovořili přeci spolu, tady! Vyšetřovatel s váma hovořil, je to tak?!
- Z:** áno
- M1:** a chtěl po vás říct, jestli, jestli je to pravda, nebo není pravda, bez jakéhokoliv nátlaku, přeci. Bez jakéhokoliv, nějakých pohrůzek a podobně. A vy jste řekla že, že - a já jsem odešel pryč abych tu nebyl u toho, když vy jste mluvila.
- Z:** áno, ja som
- M1:** já jsem vám jenom řekl, já jsem vám jenom řekl, jak jste nám vypovídala původně a odešel jsem pryč, aby jste nebyla ovlivněna. Proto jsem to tu jako nechal, ať s váma hovoří. A vy jste začala hovořit o tom, že jako na tom trváte co jste řekla, je to pravda, co jste řekla, teď zas řekněte že to není pravda, tak co je pravda? Teď nám řekněte jak máme rozhodnout? No?!
- Z:** akože . (nezrozumiteľné).. že to není pravda, ... všetko, ale ja tam som nebola
- M2:** prosím vás, proč jste to řekla? - to řekněte?
- Z:** lebo som v strachu
- M3:** ale proč? co jsme vám my udělali?
- Z:** narieka
- M3:** co jsme vám udělali? Říct strach to je takový široký - taky musíte říct proč strach
- Z:** som vám povedala, že - som mala strach
- M1:** Prosím vás takto, že? Z něčeho nemusíte mít strach, i kdyby došlo k vašemu zadržení, že? podle zákona, kdy věc vyšetříme, no tak by jsme vás pustili a dívá se na to, na vás, jako by se vám, prostě jako nic nestalo. A tím my vám nechcem vyhrožovat, že? Ovšem, my si musíme věci vysvětlit. Totiž my, je taková situace, abych vám, my vás pustíme a vy budete působit v okolí a budete nám mařit vyšetřování. Jaké nám dáte záruky? No tak prosím vás takhle se dívejte na věc.
- Z:** ja neviem
- M1:** a najednou dostanete strach, nás se nebojte, my jsme s vámi jen seděli a rozprávěli, ještě jste říkala, že chcete mluvit jenom se mnou, jo? a najednou řeknete, že ze mně máte strach. A říkala jste ať ti odejdou ať ten odejde.
- Z:** neodpovedá, stále plače
- M3:** Vy máte v hlavě takovou z toho takový, takovou nejasnost nějakou.
- M1:** Neplačte, přestaňte plakat. Přestaňte plakat, z toho nic nevyřešíme. Z toho rozhodnutí neuděláme. (buchnutie, vřzkanie dverami)
- M:** Když jste sem přišla, tak přece tak jste se s vyšetřovatelem mohla vymluvit, podívejte se, něco jste říkala a pak to změníte
- Z:** s plačom Ja som vtedy povedala
- M3:** skočí jej do reči Pani doktorko ??? (nezrozumiteľné)
- Z:** ja som vtedy povedala, vy ste ma naviedli???
- M3:** to je naši povinností že jo? že jsme museli říct vám, že, co jste nám říkala. Chápete? My jsme vám nijak neubližovali. Tak to vidím.. podle toho co vy říkáte, No přeci takhle to není možný. Vždyť přece máte už nějakou obrazotvornost životní, že? to je to samý jako když přijde pacient k lékaři, k internistovi a chce vyšetřit. Tak musí taky zjistit ten lékař tu pravdu jaká je u toho pacienta, že? A totéž je i zde. Jenomže tam jsou jiné zákony a tady jsou taky jiné zákony.
- Z:** neodpovedá, vzdychá
- M3:** Podívejte se, (nezrozumiteľné)
- Z:** ja viem
- M3:** jooo?, to musíte říct
- Z:** všetko som si vymyslela
- M3:** (nezrozumiteľné)
- Z:** lebo mám z vás strach
- M3:** čeho se bojíte?
- Z:** lebo (nezrozumiteľné)? potom, že to zapíšete do protokolu, že to musím podpísať, tak ma hrýzlo svedomie, že to není pravda.
- M3:** no pochopiteľně
- Z:** a keby ste si to overili
- M3:** je to pravda, vy říkáte všechno toto co říkáte je pravda odtud až potud. Takhle to bylo, takováhle událost se tam stala za mé přítomnosti a víc nevím, vždyť jste to sama říkala.
- Z:** ja som zo strachu
- M3:** tak proč jste neříkala, jaký strach?
- Z:** I vám som hovorila, že mám strach, (nezrozumiteľné) že som to povedala len zo strachu, aj vám som to povedala len zo strachu
- M3:** (nezrozumiteľné) je to takhle a bylo to. My jsme navedli, my jsme navedli tu situaci? Je to pravda?

- Z:** neodpovedá, vzdychá
- M3:** Vždyť při objasňování jsme zjistili vaše jméno, tak je to naše povinnost s vámi hovořit. Hovořili jsme jedenkrát a říkala jste takovou okolnost. Když to bude támhle já nevím děvče, děvče které má pomocné školy, které má střední školy, tak nemá

takové vzdělání jako máte vy. Že ta obrazotvornost je daleko je u vás větší než u toho, a to je fakt, no to musíte uznat. Musíte taky uznat, že my nemůžeme udělat rozhodnutí jenom z toho, co vy nám tady řeknete, my se musíme přesvědčit o tom. To už jsme tady řekli několikrát. My od vás nechceme nepravdu, to bychom si dělali sami proti sobě. A to my nechceme a také jsme vám to nenaváděli, ty situace. A to vám bylo řečeno nejednou, jak jste mi říkala. Nejednou. Vy jste přece neměla mít žádné obavy z toho, z nás, tak jak vy teď kom říkáte. Vůči vaší osobě nikdo se nepro-, nějakým fyzickým násilím, nebo nátlakem nebo něčím takovým. Ba naopak.

Z: *neodpovídá*

(buchnutie dverami)

M3: Bylo s vámi jednáno velmi korektně. Velmi korektně. Že se změnila třeba situace o tři čtyři dni dřív, prosím, to, všechno si promysleli. Chápete? No ták, tak čeho jste se bála? Proč, prosím vás? My vám nechceme ublížit, za žádnou cenu, ale chceme aby jste nám vysvětlila tu podstatu, nic jiného. Tak ji vysvětlete! Nebudu tady dělat já nevím ??? nebo co. Absolutně né, jen co je pravda. My máme zájem jenom na pravdě, které je, která se udála. Jak jinak to vysvětlit, že? *(nezrozumitelné)*

Z: *(nezrozumitelné)*

M3: .. my jsme si toho velmi dobře vědomi, my známe zákony. Jako vy znáte lékařské zákony. To si nemůžeme dovolit, chápete? Každý tu parketu zná a ví, co si může dovolit a co si nemůže dovolit. My jsme si nepřiložili pokud jste mluvila ani polínko. A že jsme vám řekli o zadržení, prosím. To je ale strašně velký pojem od zatčení. To je jako když to vezmete obrazotvorně na dálku z Aše anebo od Prešova, takhle.

Z: *no ale to ste vy mi povedali, že som bola zadržaná*

M3: .. *(nezrozumitelné)* na otázku, aby se věc vyjasnila, a to chráníme my vás ještě. My bychom vám mohli říct k mnoha případům takové, kdy nakonec náš orgán prostě chytil pachatele a potom z toho vznikli nepříjemnosti, protože musí spoléhat na svědky, ty co...?? maření úředního výkonu a další, tak ochránit,

Z: *ja neviem (nezrozumitelné)*

M2: vůbec ne, nemějte ani pomyšlení takové

- koniec nahrávky -